

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 1 juni 1927 kl. 3.30 e. m.

Memorial, med föranledande av kamrarnas skiljaktiga beslut beträffande första särskilda utskottets utlåtande nr 1 i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till kommunalskattelag m. m. jämte i ärendet väckta motioner.

Närvarande: herrar von Sneidern, Bärg, Sederholm, Rune, Wigforss, Nothin, K. Oscar Ericson, Borell, Linders, Frändén, Örne, Gabrielsson, Eriksson i Grängesberg, Lindqvist i Halmstad, Brännström, Olsson i Ramsta, Sköld, Andersson i Prästbol, Pettersson i Hällbacken, Fast, Ernfors, Olsson i Hov, Nilsson i Hörby och Anderson i Linköping.

I en den 22 februari 1927 till riksdagen avlåten, till dess första särskilda utskott överlämnad proposition, nr 102, hade Kungl. Maj:t, under åberopande av bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden samma dag, föreslagit riksdagen att antaga ett förslag till kommunalskattelag.

Vidare hade Kungl. Maj:t i särskilda till riksdagen avlåtna och till dess första särskilda utskott överlämnade propositioner föreslagit riksdagen att antaga följande författningsförslag, nämligen:

i proposition nr 103 förslag till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt,

i proposition nr 104 förslag till

1:o) förordning om kommunal progressivskatt, och

2:o) förordning om utjämningsskatt,

i proposition nr 105 förslag till lag om skogsaccis,

i proposition nr 134 förslag till förordning om skatt vid utskiftning av aktiebolags och solidariska bankbolags tillgångar,

i proposition nr 149 förslag till

1:o) förordning med särskilda bestämmelser angående nobelstiftelsens skyldighet att utgöra inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1927 samt

2:o) förordning angående frihet för nobelstiftelsen från kommunal progressivskatt för år 1927,

i proposition nr 204 förslag till

1:o) förordning om ändrade grunder för utgörande av vissa utlagor,

2:o) förordning om ändrad lydelse av 3 § första stycket i förordningen den 23 oktober 1908 (nr 128, sid. 1) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter samt

3:o) förordning angående det belopp, varmed kommunal inkomstskatt för gemensamt kommunalt ändamål skall utgöras,

i proposition nr 205 förslag till förordning angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda kommuner samt

i proposition nr 210 förslag till taxeringsförordning.

Samtliga nu berörda författningsförslag finnas intagna i *bilagor 1—14* vid utskottets utlåtande nr 1.

I samband med propositionerna hade utskottet till behandling förehäft följande med dem sammanhängande och till utskottet hänvisade motioner, nämligen

inom *första kammaren*:

nr 114, 212, 230, 234—236, 264—288 och 343 samt

inom *andra kammaren*:

nr 95, 325, 346—356, 364—395, 458, 459 och 469—473.

Beträffande de i förenämnda motioner framställda yrkanden hänvisas till utskottets utlåtande nr 1 sid. 4—29.

I berörda utlåtande nr 1 hemställde utskottet, att riksdagen, med tillkännagivande att vissa av de i Kungl. Maj:ts förutnämnda propositioner framlagda författningsförslag ej kunnat av riksdagen i oförändrat skick bifallas, måtte för sin del

1) antaga i propositionen nr 102 framlagt förslag till kommunalskattelag i dess av utskottet ändrade lydelse;

2) antaga i propositionen nr 102 framlagt förslag till förordning med instruktion för värdering av skogsmark och växande skog vid taxering av fastighet i dess av utskottet ändrade lydelse;

3) antaga i propositionen nr 103 framlagt förslag till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt i dess av utskottet ändrade lydelse;

4) antaga i propositionen nr 104 framlagt förslag till förordning om kommunal progressivskatt i dess av utskottet ändrade lydelse;

5) antaga i propositionen nr 104 framlagt förslag till förordning om utjämningskatt i dess av utskottet ändrade lydelse;

6) antaga i propositionen nr 105 framlagt förslag till lag om skogsaccis i dess av utskottet ändrade lydelse;

7) antaga i propositionen nr 134 framlagt förslag till förordning om skatt vid utskiftning av aktiebolags och solidariska bankbolags tillgångar i dess av utskottet ändrade lydelse;

8) antaga i propositionen nr 149 framlagt förslag till förordning med särskilda bestämmelser angående nobelstiftelsens skyldighet att utgöra inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1927;

9) antaga i propositionen nr 149 framlagt förslag till förordning angående frihet för nobelstiftelsen från kommunal progressivskatt för år 1927;

10) antaga i propositionen nr 204 framlagt förslag till förordning om ändrade grunder för utgörande av vissa utlagor;

11) antaga i propositionen nr 204 framlagt förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § första stycket i förordningen den 23 oktober 1908 (nr 128, sid. 1) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter;

12) antaga i propositionen nr 204 framlagt förslag till förordning angående det belopp, varmed kommunal inkomstskatt för gemensamt kommunalt ändamål skall utgöras;

13) antaga i propositionen nr 210 framlagt förslag till taxeringsförordning i dess av utskottet ändrade lydelse;

14) antaga i propositionen nr 205 framlagt förslag till förordning angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda kommuner i dess av utskottet ändrade lydelse;

15) i skrivelse hos Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville, med beaktande av vad utskottet därom anfört, föranstalta om särskild utredning rörande frågan om beskattning av vinster i svenska penninglotterier;

16) i skrivelse hos Kungl. Maj:t anhålla om vidtagande av åtgärder för att nödiga medel må finnas tillgängliga till ersättning i enlighet med vad i utskottets utlåtande angivits för mistad kommunalskatt åt kommuner, i vilka allt ifrån tiden för 1927 års ingång funnits inrättade rusdrycksförsäljningsbolag eller filialer därtill; samt

17) besluta, att förenämnda motioner, i den mån de icke blivit av utskottet tillstyrkta eller eljest beaktade, icke skulle till någon riksdagens åtgärd föranleda.

I en vid utskottets utlåtande nr 1 fogad, av herrar Bärge m. fl. avgiven reservation hemställdes, att riksdagen måtte

1:o) *dels* avslå *ej mindre* Kungl. Maj:ts proposition nr 102 *än även* utskottets hemställan under punkterna 1 och 2, utom vad gäller verkställande av fastighetstaxering;

dels i stället antaga det som bilaga till reservationen intagna

förslag till förordning om särskilda grunder för utgörande av kommunalutskylder för åren 1928 och 1929 m. m.;

dels ock med bifall till vad Kungl. Maj:t i propositionen nr 102 föreslagit om verkställande av fastighetstaxering med de ändringar, som föranledas dels av begränsning till vad angår den allmänna fastighetstaxeringen år 1928 och den särskilda fastighetstaxeringen år 1929, dels ock av att nu gällande kommunalskatteprovisorium skall bestå, antaga som bilagor till reservationen intagna förslag till

a) **förordning om allmän fastighetstaxering 1928;**

b) **förordning med instruktion för värdering av skogsmark och växande skog vid allmän fastighetstaxering år 1928; samt**

c) **förordning om fastighetstaxering år 1929;**

2:o) avslå Kungl. Maj:ts propositioner nr 103, 104, 105 och 204 samt utskottets hemställan under punkterna 3)—6) samt 10), 11) och 12);

3:o) under förutsättning av bifall till vad ovan under 1:o) och 2:o) föreslagits samt eventuellt till vad utskottet under punkt 7 föreslagit, i och för framläggande av förslag till förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928 samt till förordning om taxeringsförfarande vid tillämpning av förordningen om skatt vid utskiftning av aktiebolags och solidariska bankbolags tillgångar till utskottet återremittera Kungl. Maj:ts proposition nr 210 samt utskottets hemställan under punkt 13;

4:o) under förutsättning av bifall till vad ovan under 1:o) föreslagits återremittera till utskottet Kungl. Maj:ts proposition nr 205 samt utskottets hemställan under punkt 14, i och för formell överarbetning av förslaget till förordning angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda kommuner;

5:o) med anledning av motionen II:346 anhålla hos Kungl. Maj:t, att Kungl. Maj:t ville låta utreda på vad sätt och i vad mån tryggheten åt kommunerna av tillgång på fasta beskattningsunderlag må kunna, oavsett i vilken form detta skall ske, komma att åvila jämväl andra beskattningsföremål än fastighet samt för riksdagen i samband med nytt förslag till lösning av kommunalskattefrågan så snart som möjligt framlägga utredningens resultat.

I fråga om de vid reservationen såsom bilagor fogade författningsförslagen hänvisas till utskottets utlåtande nr 1 sid. 395—410.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hava kamrarna till en början beslutat, att för den händelse något av författningsförslagen komme att i sin helhet eller i en eller annan del återremitteras, utskottet skulle lämnas öppen rätt att, vid ärendets förnyade behandling, i avseende å de delar, som blivit med eller utan ändring godkända, föreslå sådana jämkningar, som kunde föranledas av ifrågasatta ändringar i återförvisade delar,

samt att utskottet skulle lämnas öppen rätt att i avseende å nummerbe-teckning av paragrafer och moment vidtaga sådana ändringar, som påkallades av kamrarnas beslut.

Därjämte hava kamrarna beslutat

första kammaren

vid punkt 1) att antaga utskottets förslag till kommunalskattelag med vissa ändringar;

vid punkt 2) att antaga utskottets förslag till förordning med instruktion för värdering av skogsmark och växande skog vid taxering av fastighet;

vid punkt 3) att antaga utskottets förslag till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt med vissa ändringar;

vid punkt 4) att antaga utskottets förslag till förordning om kommunal progressivskatt;

vid punkt 5) att antaga utskottets förslag till förordning om utjämnings-skatt;

vid punkt 6) att antaga utskottets förslag till lag om skogsaccis;

vid punkt 7) att antaga utskottets förslag till förordning om skatt vid utskiftning av aktiebolags och solidariska bankbolags tillgångar;

vid punkt 8) att antaga det framlagda förslaget till förordning med sär-skilda bestämmelser angående nobelstiftelsens skyldighet att utgiva inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1927;

vid punkt 9) att antaga det framlagda förslaget till förordning angående frihet för nobelstiftelsen från kommunal progressivskatt för år 1927;

vid punkt 10) att antaga det framlagda förslaget till förordning om ändrade grunder för utgörande av vissa utlagor;

vid punkt 11) att antaga det framlagda förslaget till förordning om ändrad lydelse av 3 § första stycket i förordningen den 23 oktober 1908 an-gående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter;

vid punkt 12) att antaga det framlagda förslaget till förordning angående det belopp, varmed kommunal inkomstskatt för gemensamt kommunalt ändamål skall utgöras;

vid punkt 13) att antaga utskottets förslag till taxeringsförordning med vissa ändringar;

vid punkt 14) att antaga utskottets förslag till förordning angående under-stöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda kommuner;

vid punkt 15) att på sätt utskottet hemställt avlåta skrivelse till Kungl. Maj:t angående särskild utredning rörande frågan om beskattning av vinster i svenska penninglotterier;

vid punkt 16) att avslå utskottets hemställan om skrivelse till Kungl. Maj:t rörande medel till ersättning åt vissa kommuner för mistad kommunalskatt från rusdrycksförsäljningsbolag; samt

vid punkt 17), att förenämnda i utskottets utlåtande behandlade motioner,

i den mån de ej blivit besvarade genom kammarens föregående beslut, icke skulle till någon riksdagens åtgärd föranleda; och

andra kammaren

vid punkterna 1) och 2) att bifalla det förslag, som innefattades i punkten 1) av den av herrar Bärge m. fl. avgivna, vid utskottets utlåtande nr 1 fogade reservationen;

vid punkterna 3)—6) att avslå vad utskottet hemställt;

vid punkterna 7)—9) att bifalla vad utskottet hemställt;

vid punkterna 10)—12) att avslå vad utskottet hemställt;

vid punkterna 13) och 14) att återförvisa desamma till utskottet för ny behandling;

vid punkt 15) att bifalla utskottets hemställan;

vid punkt 16) att avslå utskottets hemställan;

vid punkt 17) mom. ag) att bifalla det förslag, som innefattades i punkt 5) av den av herrar Bärge m. fl. vid utskottets utlåtande nr 1 fogade reservationen;

vid punkt 17) med undantag av mom. ag) att bifalla vad utskottet hemställt.

Utskottet.

Av det anförda framgår, att kamrarna stannat i samstämmiga beslut beträffande punkterna 7, 8, 9, 15, 16 och 17 utom mom. ag) i utskottets utlåtande nr 1, varför kamrarnas beslut i dessa delar ej föranleda något utskottets uttalande.

Vad beträffar utskottets hemställan under punkt 17 mom. ag), har andra kammaren bifallit av herrar Bärge m. fl. reservationsvis gjord hemställan om skrivelseförslag, medan första kammaren i enlighet med utskottets förslag beslutat avslå å den i punkten avsedda motionen. Den i berörda punkt avsedda frågan har sålunda för innevarande riksdag förfallit; vilket utskottet får för riksdagen

anmäla.

Vad däremot angår det komplex av författningsförslag, som avses i de punkter av utskottets i dess utlåtande nr 1 gjorda hemställan, i vilka kamrarna i övrigt stannat i olika beslut, d. v. s. punkterna 1—6 samt 10—14, finner utskottet, att dessa äga sådant inbördes sammanhang, att det förslag till sammanjämkning, som det åligger utskottet att söka åstadkomma, bör avse komplexet i dess helhet. Därest det av första kammaren antagna förslaget till kommunalskattelag av riksdagen avslås, följer därav, att exempelvis förordningarna om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, om kommunal progressivskatt och om utjämningskatt likaledes böra avslås, enär de sistnämnda förslagen rent tekniskt äro uppbyggda på förstnämnda förslag. Utskottet tror sig för övrigt bäst tillgodose den avsikt, som föranlett kam-

rarnas beslut i olika punkter, genom att framlägga ett sammanjämningsförslag, som omfattar hela författningskomplexet. Från dessa utgångspunkter och med begagnande i vissa delar av den utskottet tillkommande initiativrätt finner sig utskottet böra tillstyrka ett genomförande av de förslag, som äsyftas i punkterna 1—4 i den av herrar Bärg m. fl. avgivna reservationen, d. v. s. en förlängning av det gällande provisoriet under två år, antagande av förslag till förordningar om allmän fastighetstaxering år 1928 och om fastighetstaxering år 1929, förordning med instruktion för värdering av skogsmark och växande skog vid allmän fastighetstaxering år 1928, förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928, förordning om understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda kommuner ävensom, såsom följd av att båda kamrarna bifallit utskottets hemställan under punkt 7 om antagande av ett förslag till förordning om skatt vid utskiftning av aktiebolags och solidariska bankbolags tillgångar, viss ändring i gällande taxeringsförordning rörande förvarande av deklARATIONER till dylik skatt.

Vad de särskilda författningsförslagen beträffar, så överensstämmer utskottets förslag till förordning om särskilda grunder för utgörande av kommunalutskylder för åren 1928 och 1929 m. m. med det förslag, som antagits av andra kammaren. Förslagen till förordningar om allmän fastighetstaxering år 1928 och om fastighetstaxering år 1929 motsvara i allt väsentligt utskottets i utlåtande nr 1 framlagda, av första kammaren biträdda förslag i vederbörliga delar och skilja sig endast i vissa detaljer från det förslag, som antagits av andra kammaren. Samma är förhållandet med förordningen med instruktion för värdering av skogsmark och växande skog vid allmän fastighetstaxering år 1928. Skiljaktigheterna mellan de båda kamrarnas beslut beträffande nämnda förslag hänföra sig allenast till ett par rent redaktionella frågor. Det inom utskottet utarbetade förslaget till förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928 överensstämmer i all huvudsak med de delar i det av första kammaren biträdda förslaget till taxeringsförordning, som avse allmän fastighetstaxering. I detsamma äro dock för undvikande av en särskild administrativ förordning om vissa ordningsangelägenheter och dyl., införda föreskrifter rörande sådana i anslutning till vad som gällde i motsvarande förordning för 1922 års allmänna fastighetstaxering. Vad angår förslaget till ändringar i 1910 års taxeringsförordning, så sammanhänga ändringarna i 11, 51 och 54 §§ därmed, att desamma äro avsedda att gälla fastighetstaxering ej blott år 1928 utan även övriga år, varför de ej kunna inrymmas i den särskilda förordningen om taxeringsmyndigheter m. m. vid 1928 års taxering. Ändringen i 23 § betingas av vad som förut anfört som utskiftningsskatten, men paragrafen har i anslutning till Kungl. Maj:ts förslag till taxeringsförordning erhållit en mera generell avfattning. Då 51 § i dess föreslagna lydelse är helt ny, har nuvarande 51 § intagits som ett 5 mom. i 52 §. Då emellertid nuvarande 51 § numera är till sitt innehåll föråldrad, har den ersatts

med den bestämmelse, som återfinnes i 12 § 4 mom. i Kungl. Maj:ts förslag till taxeringsförordning. Slutligen överensstämmer förslaget till förordning om understöd av utjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda kommuner med det av första kammaren antagna förslaget i ärendet, dock att viss formell jämkning skett och att en bestämmelse, som äger samband med det av första kammaren antagna men av andra kammaren avslagna förslaget till lag om skogsaccis, borttagits.

Utskottet får alltså hemställa,

att riksdagen måtte, vardera kammaren med frånträdande av sin genom föregående beslut beträffande punkterna nr 1—6 samt 10—14 i utskottets utlåtande nr 1 samt de där behandlade propositioner och motioner intagna ståndpunkt, antaga de i härvid fogade bilagor 1—7 intagna förslag till

1) förordning om särskilda grunder för utgörande av kommunalutskylder för åren 1928 och 1929 m. m. (*bilaga 1*);

2) förordning om allmän fastighetstaxering år 1928 (*bilaga 2*);

3) förordning med instruktion för värdering av skogsmark och växande skog vid allmän fastighetstaxering år 1928 (*bilaga 3*);

4) förordning om fastighetstaxering år 1929 (*bilaga 4*);

5) förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928 (*bilaga 5*);

6) förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910 (nr 117) om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering (*bilaga 6*); samt

7) förordning angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda kommuner (*bilaga 7*).

Stockholm den 1 juni 1927.

På första särskilda utskottets vägnar:

AXEL VON SNEIDERN.

*Bilaga 1.***Förslag**

till

förordning om särskilda grunder för utgörande av kommunalutskylder för åren 1928 och 1929 m. m.

Härigenom förordnas,

att kommunal progressivskatt skall utgöras för vart och ett av åren 1928 och 1929, därvid de bestämmelser, som meddelats i förordningen den 19 november 1920 (nr 761) om kommunal progressivskatt för åren 1921—1924, med den ändrade lydelse 4 § i nämnda förordning erhållit genom förordningen den 24 februari 1922 (nr 65), skola hava motsvarande tillämpning;

att för utgörande av vart och ett av 1928 och 1929 års allmänna utskylder till kommuner, församlingar och skoldistrikt skola — utan hinder av vad i förordningarna den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet och i stad, förordningen den 23 maj 1862 om kommunalstyrelse i Stockholm, förordningen den 21 mars 1862 om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd ävensom förordningen den 20 november 1863 om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm stadgas — de särskilda grunder, som angivas i förordningen den 19 november 1920 (nr 762) angående särskilda grunder för utgörande av 1921—1924 års allmänna kommunalutskylder m. m., hava motsvarande tillämpning, dock att debiterings- och uppbörds-längd å landet må kunna uppgöras, förutom enligt det formulär, som i 5 § av sistnämnda förordning omförmäles, i anslutning till det vid förordningen den 10 oktober 1924 (nr 451) om särskilda grunder för utgörande av kommunalutskylder för åren 1925 och 1926 m. m. fogade formulär, vilket jämvel må kunna komma till användning i stad;

samt att för beräkning av utlagor, som skola utgå i förhållande till 1928 och 1929 års taxering till bevillning för inkomst eller efter de för utgörande av kommunalutskylder stadgade grunder, de bestämmelser, vilka meddelats i förordningen den 19 november 1920 (nr 763) angående beräkning av utlagor, som skola utgå i förhållande till 1921—1924 års taxering till bevillning för inkomst eller efter de för utgörande av kommunalutskylder stadgade grunder, skola hava motsvarande tillämpning.

Bilaga 2.

Förslag
till
förordning om allmän fastighetstaxering år 1928.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Allmän taxering av fast egendom (*allmän fastighetstaxering*) skall ske år 1928.

Vid denna taxering skola bestämmelserna i 2—10 §§ här nedan med därtill hörande anvisningar lända till efterrättelse i stället för vad i 4 och 6 §§ av förordningen den 28 oktober 1910 angående beviljning av fast egendom samt av inkomst och i 1 § av de till samma förordning hörande särskilda anvisningar finnes stadgat.

Angående taxeringsmyndigheter och förfarandet vid 1928 års allmänna fastighetstaxering är särskilt stadgat.

2 §.

Med fast egendom förstås i denna förordning vad enligt allmän lag är att hänföra till fast egendom, så ock byggnad, ändå att den enligt allmän lag ej är hänförlig till fast egendom; dock skall registrering enligt lagen den 22 juni 1920 med vissa bestämmelser om registrering av elektriska anläggningar samt om rätt till elektrisk kraft med mera icke föranleda därtill, att sålunda registrerad egendom allenast på denna grund i beskattningsavseende hänföres till fast egendom.

3 §.

Taxering av sådan fast egendom, som omförmäles i 5 § första stycket j) beviljningsförordningen äger ej rum.

4 §.

Fast egendom taxeras såsom *jordbruksfastighet*, då den användes för jordbruk eller skogsbruk, och såsom *annan fastighet*, då den användes för annat ändamål.

Användes fastighet delvis för jordbruk eller skogsbruk och delvis för annat ändamål, skall den del, som användes för jordbruk eller skogsbruk, med därtill hörande byggnader och inrättningar taxeras såsom jordbruksfastighet och den del, som användes för annat ändamål, med därtill hörande byggnader och inrättningar taxeras såsom annan fastighet.

Ligger fastighet oanvänd, skall fastigheten taxeras såsom jordbruksfastighet, så framt ej påtagligt är, att densamma är avsedd att användas för annat ändamål än jordbruk eller skogsbruk.

Under jordbruk inbegripes jämväl binäring till jordbruk.

Frälseränta och i jord- eller fastighetsregistret särskilt upptaget fiskeri taxeras såsom annan fastighet.

(Se vidare anvisningarna.)

5 §.

Varje *taxeringsenhet* skall åsättas särskilt taxeringsvärde.

Taxeringsenhet är inom var kommun för sig:

a) där ej annat följer av vad nedan under d) och e) stadgas, å landet varje hemman eller lägenhet eller i jordregistret särskilt redovisad del därav samt i stad och annat samhälle, där fastighetsregister såsom för stad skall föras, varje tomt eller stadsäga,

dock att del av dylik fastighet skall utgöra taxeringsenhet, där fastighetsdelen antingen tillhör särskild ägare eller upplåtits till annan för självständigt, mera stadigvarande nyttjande eller eljest stadigvarande brukas särskilt eller användes för annat ändamål än fastigheten i övrigt;

b) frälseränta och i jord- eller fastighetsregistret särskilt upptaget fiskeri;

c) byggnad eller med varandra sammanhörande byggnader å annans mark;

d) skogsområde, vilket är att anse såsom brukningsenhet, samt vid skifte avsatt samfällighet, som står under särskild förvaltning, även om området eller samfälligheten består av flera hemman eller lägenheter eller delar av sådana;

e) komplex av fastigheter eller delar av fastigheter, varom i a) sägs, därest de tillhöra samme ägare och ligga i oskift samfällighet eller i sambruk med gemensamma åbyggnader eller av annan anledning icke kunna till sina inbördes värden tillförlitligen bedömas.

Tillhöra delar av taxeringsenhet olika administrativa områden, inom vilka menighet äger utöva beskattningsrätt, eller är del av taxeringsenhet belägen inom och annan del utom särskilt sådant område, skall angivas, huru stor del av taxeringsvärdet och de i 8 § omförmälda särskilda värden anses skäligen belöpa å varje sådan del av taxeringsenheten.

Ingå i taxeringsenhet flera fastigheter eller delar av fastigheter, som avses i första stycket under a) här ovan, skall, därest ägare eller arrendator av dylik fastighet eller del av fastighet det påfordrar, angivas, huru stor del av taxeringsvärdet och de i 8 § omförmälda särskilda värden som belöper å fastigheten eller fastighetsdelen.

(Se vidare anvisningarna.)

6 §.

Taxeringsvärde skall, där ej annat följer av vad nedan stadgas, åsättas till det belopp, som prövas utgöra taxeringsenhetens värde efter ortens pris (allmänna saluvärdet).

Skogsmark och växande skog skola upptagas till det värde, som de kunna anses äga vid ett efter rationella grunder bedrivet skogsbruk. Finnes å skogsmark därutöver betesvärde, som ägaren kan tillgodogöra sig, eller tomt- och industrivärde, varom i 8 § förmäles, skall vid uppskattningen hänsyn tagas jämväl därtill.

Frälseränta uppskattas till tjugu gånger det belopp, varmed räntan beräknas utgå.

(Se vidare anvisningarna.)

7 §.

Vid taxeringens verkställande skall hänsyn tagas till förhållandena vid 1928 års ingång. Har därefter, innan taxeringen verkställs, fastighets värde väsentligen ökats genom ny-, till- eller ombyggnad, må dock, därest den skattskyldige och, om fastigheten övergått till ny ägare, jämväl denne det begär, vid taxeringsvärdets åsättande hänsyn tagas till det ökade värdet.

8 §.

Vid taxering av fast egendom skola, i den mån förhållandena därtill föranleda, följande särskilda värden, vilka tillsammans utgöra fastighetens taxeringsvärde, redovisas, nämligen:

för jordbruksfastighet:

a) *jordbruksvärde*, varmed förstas fastighetens värde, utom värdet av växande skog, under förutsättning att fastigheten användes för jordbruk med binäringar eller skogsbruk,

skolande därvid särskilt angivas vad av jordbruksvärdet, som belöper å till skogsbörd lämplig mark (produktiv skogsmark);

b) *skogsvärde*, varmed förstas värdet av växande skog; samt

c) *tomt- och industrivärde*, varmed förstas värde, som fastigheten eller del därav äger utöver jordbruksvärdet på grund därav, att till fastigheten hörande mark kan tillgodogöras för annat ändamål än jordbruk med binäringar eller skogsbruk;

för annan fastighet:

a) *markvärde* eller värdet av marken med bortseende från därå befintliga träd och anläggningar;

b) *byggnadsvärde* eller värdet av byggnader å fastigheten; samt

c) *parkvärde* eller det värde, som fastigheten äger utöver markvärdet och byggnadsvärdet på grund av därå befintliga träd, trädgårdsanläggningar och dylikt.

(Se vidare anvisningarna.)

9 §.

Taxeringsvärde utföres i fulla hundratal kronor, så att överskjutande be-
lopp, som icke uppgår till fullt hundratal kronor, bortfaller. Likaledes
skola de enligt 8 § redovisade särskilda värden utföras i fulla hundratal
kronor, och skall härför erforderlig jämkning ske, med iakttagande av att
nämnda värden skola sammanlagt motsvara det åsatta taxeringsvärdet.

Uppgår taxeringsenhets hela värde icke till 100 kronor, skall detta värde
införas i vederbörande taxeringslängds anteckningskolumn. Likaså skall
endast i nämnda kolumn införas värdet å sådan fastighet, för vilken jämlikt
5 § fjärde stycket bevillningsförordningen fastighetsbevillning icke erlægges.

10 §.

Med ägare likställes i denna förordning den, vilken innehar fast egendom
med fideikommissrätt eller stadgad åborätt, samt innehavare av så kallad
ofri tomt i stad.

11 §.

Om skattskyldighet till bevillning för fast egendom på grund av 1928 års
allmänna fastighetstaxering samt om beskattningsort skall gälla vad som i
2, 3, 5 och 7 §§ bevillningsförordningen ävensom 2 § av de vid samma
förordning fogade anvisningarna finnes stadgat.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt
därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i svensk författningssamling.

Anvisningar

till 4 §.

1. Fast egendoms kamerala beskaffenhet är icke avgörande för frågan, huru-
vida egendomen skall i beskattningshänseende anses såsom jordbruksfastighet
eller såsom annan fastighet, utan beror detta av användningen. Användes
sålunda i mantal satt jord såsom underlag för industriell verksamhet, taxeras
den såsom annan fastighet, varemot tomtområde, därå jordbruk bedrives,
taxeras såsom jordbruksfastighet. Om å ägorna till en jordbruksegendom
anlägges en fabrik eller uppföres en till uthyrning avsedd byggnad, skola
de områden, som för sådant ändamål tagas i anspråk, tillika med anlägg-
ningarna anses såsom annan fastighet, medan egendomen i övrigt hänföres
till jordbruksfastighet. Användes sådan byggnad delvis till uthyrning eller
dylikt och delvis för ändamål, som bör föranleda byggnadens hänförande till
jordbruksfastighet, får den huvudsakliga användningen vara avgörande.
Likaledes skall, om visst område av en jordbruksegendom utnyttjas för
annat ändamål än jordbruk eller skogsbruk, detta område anses såsom annan

fastighet. En torvmosse, som tillgodogöres i ett torvindustriellt företag, skall således taxeras såsom annan fastighet, likaledes ett på arrende upplåtet sten- eller kalkbrott o. s. v.

2. För att fastighet skall anses vara använd för skogsbruk fordras, att arealen av skogbärande mark icke är alltför ringa. Den omständigheten, att någon ringa virkestillgång finnes å fastighet, där bostaden är det väsentliga, utgör ej hinder för att fastigheten i sin helhet taxeras såsom annan fastighet. Detsamma gäller om exempelvis villabyggnad med park, mark, som användes till s. k. sommarnöje, o. dyl.

3. Drives å en skogsegendom förädlingsindustri, vilken icke är att anse såsom binäring till jordbruk, medför icke detta förhållande, att egendomen i sin helhet skall anses såsom annan fastighet. Äro å egendomen uppförda byggnader eller andra inrättningar för förädlingsindustrien såsom förvaltar- och arbetarbostäder, sågverk, träsliperi o. dyl., skola visserligen dessa byggnader med anläggningsområde taxeras såsom annan fastighet, men icke egendomen i övrigt.

4. Sådan förändring i fastighets användning, som är allenast tillfällig, bör icke medföra ändring av fastighetens taxering såsom jordbruksfastighet eller annan fastighet.

5. Rörande vad som skall förstås med *jordbruk* samt *binärningar till jordbruk* ävensom med *skogsbruk* hänvisas till 3 § av anvisningarna till bevillningsförordningen.

till 5 §.

1. I fråga om vad som skall särskilt för sig taxeras (taxeringsenhet) uppställs till en början såsom regel, att varje kameral enhet är taxeringsenhet, således å landet hemman och i jordeboken särskilt upptagen lägenhet samt i stad eller samhälle å landet, där fastighetsregister såsom för stad skall föras, tomt eller stadsåga. Är den kamerala enheten genom laga förrättning delad och äro i följd därav delarna särskilt redovisade i jord- eller fastighetsregister, skall ock i allmänhet varje sådan del vara taxeringsenhet.

2. Emellertid måste i vissa fall en *uppdelning* i andra och flera taxeringsenheter, än som följer av den i jord- eller fastighetsregistret redovisade uppdelningen, äga rum.

I sådant hänseende är att märka, att, om fastighet, som eljest skulle vara taxeringsenhet, är delad mellan olika ägare, så att varje ägare har sin till området å marken bestämda del av fastigheten, varje sådant område utgör taxeringsenhet.

Detsamma gäller, om del av fastighet upplåtits till annan för självstän-

digt, mera stadigvarande nyttjande. I enlighet härmed bör exempelvis torp, därå jordbruket av torpinnehavaren bedrives som självständig näring och väsentligen med egna inventarier, särskilt taxeras. Om däremot innehavet av torpet väsentligen är att anse såsom en del av den ersättning, som tillkommer torparen för åtagen arbetskyldighet till huvudfastigheten, bör torpet icke behandlas såsom särskild taxeringsenhet. Är upplåtelsen av tillfällig art, så att det upplåtna området kan förväntas inom kortare tid komma att i brukningsavseende återförenas med den fastighet, varifrån upplåtelsen skett, föreligger ej anledning att åsätta området särskilt taxeringsvärde. Ej heller medför upplåtelse av sådant mindre område som till exempel lott i en s. k. koloniträdgård, att det upplåtna området skall anses såsom särskild taxeringsenhet.

Vidare skall såsom taxeringsenhet anses från en fastighet icke rättsligen avskilt område, vilket — utan att vara till annan upplåtet — stadigvarande brukas särskilt eller stadigvarande användes för annat ändamål än fastigheten i övrigt. Under denna bestämmelse faller exempelvis utgård med särskilda åbyggnader och särskild drift. I övrigt torde stadgandet hava sin största betydelse för det fall, att fastigheten visserligen huvudsakligen användes för jordbruk med binäringsar, men till en del av sitt område utgör underlag för eller eljest nyttjas i samband med byggnader eller inrättningar, som ej höra till jordbruket med binäringsar, såsom bostadshus, avsedda för uthyrning, s. k. sommarnöjen med trädgårds- eller planteringsland samt anläggningar för sådan drift, som icke kan anses såsom binäringsar till jordbruk.

Under stadgandet i fråga inbegripes även det fall, att en tomt i stad användes för skilda ändamål, till exempel till ena hälften är bebyggd med bostadshus till uthyrning och till andra hälften användes för någon industriell anläggning. Under liknande förhållanden kan även ett sammanhängande område av fastighet å landet, som användes för skilda ändamål, komma att uppdelas i olika taxeringsenheter. Huruvida så skall ske eller icke beror väsentligen därav, om området i ägarens hand är att anse såsom en enhet eller ej. Om sålunda flera för uthyrning avsedda bostadshus, exempelvis s. k. sommarvillor, äro uppförda i omedelbar närhet av varandra, kan den mark, som nyttjas till dem, betraktas såsom ett särskilt för sig nyttjat område, utan hinder därav att, praktiskt taget, olika delar av området kunna anses åtminstone företrädesvis anvisade för begagnande av de olika hyresgästerna och för sådant ändamål tilläventyrs inhägnats eller eljest särskilt utmärkts. Likaså må allenast ett, särskilt för sig nyttjat område kunna anses föreligga i det fall, att flera skilda företag, exempelvis såg- och kvarnrörelse, av samme företagare drivas å ett sammanhängande område.

Byggnad eller med varandra sammanhörande byggnader å *annans mark* skola ock särskilt för sig taxeras. Användas byggnaderna för jordbruksändamål, exempelvis om arrendator äger de till den arrenderade fastighetens drift använda byggnaderna eller vissa av dem, skola de jämlikt 4 § upp-

tagas såsom jordbruksfastighet. Särskild taxering av den mark, därå byggnaderna äro uppförda, kommer då ej i fråga, enär marken ingår i och taxeras tillsammans med jordbruksfastigheten i övrigt. Användas däremot byggnaderna för annat ändamål, så att de skola taxeras såsom annan fastighet, kommer den mark, därå byggnaderna äro uppförda eller som eljest för dem tagits i anspråk, att vara taxeringsenhet. I sådant fall bliva alltså byggnaderna, å ena sidan, och den mark, som till dem nyttjas, å den andra, var för sig särskilt taxerade.

3. Understundom äro förhållandena sådana, att fastigheter, som äro rättsligen skilda, eller områden, som tillhöra sådana fastigheter, dock böra *tillsammans bilda taxeringsenhet*.

Detta är fallet med skogsområde, som är att anse såsom brukningsenhet, ävensom vid skifte av satt samfällighet, som står under särskild förvaltning. Hit höra kronopark, vid utarrendering av staten tillhörig jordbruksdomän undantagen skog, boställsskog under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning, häradsallmänning och annan allmän skog, för vilken innehavaren enligt 3 § a) bevillningsförordningen är skattskyldig (gruvskogar, gruvallmänningar, kanalskogar, städernas skogar), ävensom under särskild förvaltning ställd samfälld skog, såsom de s. k. besparingsskogarna och vissa s. k. skogsundantag i Kopparbergs län. Såsom brukningsenhet må ock behandlas enskild skog, i den mån den i innehavarens hand bildar en i brukningshänseende naturligt enhet (skogsblock).

Därest vid skifte undantagen samfällighet ej står under särskild förvaltning, skall värdet av den andel i samfälligheten, som hör till varje särskild andelsberättigad egendom, komma i betraktande vid samma egendoms taxering såsom en densamma tillhörande särskild förmån.

Vidare böra såsom en enhet taxeras fastigheter eller delar därav, som tillhöra samme ägare och vilkas inbördes värden icke kunna vart för sig tillförlitligen bedömas. Detta inträffar, då fastigheterna ligga i oskift samfällighet eller i sambruk med gemensamma åbyggnader. I dessa fall lära fastigheterna vara så intimt med varandra förenade i drift och utnyttjande, att det svårligen låter sig göra att med tillförlitlighet angiva vad den ena eller den andra av dem kan vara särskilt värd. Understundom kunna liknande svårigheter att vid taxeringen följa de kamerala enheterna uppkomma även av annan anledning, och bör även då det gemensamma komplexet behandlas som en taxeringsenhet. En förutsättning för att sådan gemensam taxering, som nu sagts, skall få ske, är dock, att fastigheterna ligga inom samma kommun. Tillhöra de olika kommuner, måste under alla förhållanden vad som ligger inom en viss kommun för sig taxeras.

Då ägare eller arrendator av kameralt enhet, som utgör del av taxeringsenhet, stundom kan hava särskilt intresse att få officiellt fastslaget, huru stort värde i taxeringshänseende tillkommer den kameralt enheten, skall det, om ägaren eller arrendatorn sådant påfordrar, angivas, huru stor del

av taxeringsvärdet och de i 8 § omnämnda särskilda värden som kan anses belöpa på den kamerala enheten. Därvid märkes, att, i samma mån som bebyggd jordbruksfastighet är mera värd än obebyggd sådan, ett större värde tillkommer den kamerala enhet, å vilken åbyggnaderna äro belägna. Påfordran, som nyss är nämnd, må det år, varunder allmän fastighetstaxering äger rum, ske hos berednings- eller fastighetstaxeringsnämnd samt eljest hos taxeringsnämnd.

4. Styckena under a) och e) böra tillämpas vid sidan av varandra på sådant sätt, att ett komplex av kamerala enheter, vilka enligt bestämmelserna under e) skola taxeras gemensamt, betraktas såsom *en* fastighet, varå sedermera bestämmelserna i senare delen av a) komma i tillämpning.

5. Det kan inträffa, att en taxeringsenhet inom en kommun är fördelad på olika administrativa områden, inom vilka menighet äger beskattningsrätt, eller att en del av taxeringsenheten faller inom och en annan del utom särskilt sådant område, såsom i fråga om municipalsambhällen ofta är fallet. Administrativa områden, som här avses, äro municipalsamhälle, kyrkoförsamling, skoldistrikt, tingslag och väghållningsdistrikt. Där taxeringsenhet på sådant sätt tillhör olika administrativa områden, måste taxeringsvärdet och de i 8 § omnämnda särskilda värden i enlighet härmed uppdelas. Vid en dylik uppdelning bör å varje del av taxeringsenheten läggas det värde, som med hänsyn till dess storlek och beskaffenhet i övrigt å den kan anses skäligen belöpa av värdet å det hela, med iakttagande av att den del, å vilken åbyggnaderna äro belägna, åsättes förhållandevis större del av det gemensamma värdet. Vad nu är sagt äger tillämpning ej blott då fastighet sträcker sig över gränsen till administrativt område utan jämväl då till en fastighet hörer utjord, urfjäll eller annan för sig liggande äga, som tillhör annat dylikt område än fastigheten i övrigt.

6. Regeln, att fastigheter, som ligga i olika kommuner, alltid skola utgöra skilda taxeringsenheter, åsyftar icke det fall, att allenast en geografisk oregelbundenhet föreligger, såsom om en i jordeboken såsom enhet upptagen fastighet har äga innesluten (enklaverad) inom annan kommuns område. I dylikt fall är fastigheten att anse såsom i sin helhet tillhörande den kommun, i vilken den enligt jordebok eller annat behörigt förordnande skall ingå.

7. Därest flera kamerala enheter tillsammans utgöra en taxeringsenhet, skall fastighetsbeteckningen för varje sådan kameral enhet i vederbörande taxeringslängd angivas.

till 6 §.

1. Med fast egendoms värde efter ortens pris (allmänna saluvärdet) förstås det belopp, som en förständig köpare kan antagas vilja betala för egendomen, om den tänkes såld inom den kundkrets, som för en dylik egendom kan antagas vara att påräkna, och köpt för ett med hänsyn till fastighetens beskaffenhet lämpligt utnyttjande.

Härav följer, att köpeskilling, som under senare tid faktiskt betalats för en viss fastighet, icke får utan vidare anses som ett exakt uttryck för det allmänna saluvärdet. Frånsett det att köpeskillingen kan hava påverkats av särskilda förhållanden, såsom släktskap, affektionsvärde o. dyl., kan densamma vara ett topppris eller ett bottenpris, som ingalunda motsvarar det allmänna saluvärdet. Sådant kan föranledas av vid tiden för försäljningen rådande abnorma konjunkturen på fastighetsmarknaden, av särskilt tvingande skäl till försäljning eller köp vid en viss tidpunkt, av ett obetänksamt ingånget avtal m. m. dyl. Först om ett något så när tillräckligt antal olika försäljningar föreligga, om vilka anledning ej finnes antaga, att ovidkommande omständigheter inverkat på prisbildningen, kan ur dem dragas en tillförlitlig slutsats angående det allmänna saluvärdet. Detta värde är sålunda att förstå såsom ett normalt värde i handel ochandel, icke såsom beloppet av en i visst fall för en viss fastighet faktiskt betald köpeskilling.

Härmed är emellertid faktiskt betald köpeskillings betydelse såsom uppskattningsgrund för det allmänna saluvärdet ingalunda förringad. Men sådan köpeskilling kan och bör underkastas undersökning, om den må anses avvika från det normala värdet i handel ochandel; och där så är fallet, bör taxeringsvärdet därefter lämpas. Därför måste taxeringsmyndigheten vid taxeringsvärdets åsättande taga hänsyn jämväl till andra förhållanden, som kunna tjäna till ledning vid värdesättningen. I detta hänseende hänvisas taxeringsmyndigheten till de *enhetsvärden*, som kunna hava föreslagits i den ordning, som i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928 närmare omförmäles, samt till fastighetens avkastning och andra kända förhållanden, som kunna tjäna till ledning för bedömning av dess allmänna saluvärde, såsom brandförsäkringsvärde på byggnader m. m. Härvid må ihågkommas, att även s. k. impediment, vartill hänföras mossar, myrar, berg och annan dylik mark med ringa avkastningsförmåga ur skoglig synpunkt, regelmässigt har något, större eller mindre, värde på grund av dess användbarhet ur andra synpunkter. Taxeringsvärdet bör framgå såsom resultat av ett övervägande av samtliga berörda förhållanden.

2. Vid värdesättningen skall noga beaktas, om och i vilken omfattning ökning eller minskning i värdet för viss fastighet i förhållande till andra fastigheter i orten bör äga rum till följd av förhållanden, som äro för den fastigheten säregna, såsom

beträffande jordbruksfastighet:

fastighetens storlek och läge samt mer eller mindre goda eller dåliga avsättnings- och användningsförhållanden (även förekomsten av sådana förhållanden, som enligt 8 § föranleda, att fastigheten bör åsättas tomt- och industrivärde);

ägornas inbördes läge och därav föranledda mer än vanligt goda eller

svåra brukningsförhållanden samt om fastigheten är i synnerligt god hävd eller vanhävdad och förfallen;

åbyggnadernas beskaffenhet, om de skilja sig från i orten vanligt medelbestånd, d. v. s. om å fastigheten finnes förnämligare bostadsbyggnad eller eljest ovanligt goda åbyggnader eller om åbyggnaderna äro olämpliga, förfallna eller otillräckliga;

särskilda naturtillgångar eller förmåner, som kunna finnas å fastigheten, såsom vattenfall, torvmosse, ej inmutningsbara fyndigheter, jaktmarker, fiskevatten o. dyl., försåvitt samma naturtillgång eller förmån ej är av beskaffenhet att, efter ty under 5 § sägs, böra särskilt taxeras;

servitut eller annan liknande rättighet till förmån eller last för fastigheten; med mera sådant;

beträffande annan fastighet:

fastighetens läge med därav följande större eller mindre möjligheter i fråga om dess utnyttjande, exempelvis för tomt i stad: om inskränkningar gälla i rätten till dess bebyggande, om den ligger i stadens affärscentrum eller i yttre område, om den ligger vid huvudgata eller bigata, om den är hörntomt eller mellantomt o. s. v.; för industrifastighet, upplagsplats, stenbrott, grustäkt o. dyl.: om den äger bättre eller sämre tillgång till erforderliga kommunikationer o. s. v.;

markens naturliga beskaffenhet och därav följande större eller mindre lämplighet för ett förmånligt tillgodogörande, exempelvis om tomtmark föret synnerligen goda eller dåliga grundläggningsförhållanden, om vattenfall, stenbrott, grustäkt o. dyl. för sitt utnyttjande erbjuder större eller mindre av naturförhållandena förorsakade svårigheter o. s. v.;

servitut eller annan liknande rättighet till förmån eller last för fastigheten; med mera sådant.

Vid värdesättningen måste emellertid alltid fasthållas, att det, alldeles oavsett vilken *metod* som användes för denna — om man bortser från skogen — alltid är allmänna saluvärdet, som skall vara avgörande för taxeringen. En riktig tillämpning av de här stadgade reglerna bör således ej kunna medföra ett sådant resultat, som att en tomt med tillhörande åbyggnad, taxerad som annan fastighet, erhåller högre taxeringsvärde än ett annat i närheten liggande lika värdefullt område med liknande åbyggnad, vilket taxerats såsom jordbruksfastighet, allenast på den grund att beträffande den senare fastigheten värdesättningen skett på grundval av de i punkt 1 här ovan angivna enhetsvärden.

3. Om två eller flera fastigheter, vilka äro belägna i skilda kommuner, skulle, därest de hade varit belägna i samma kommun, hava utgjort gemensam taxeringsenhet, bör taxeringen verkställas, som om detta varit förhållandet och det skolat angivas, huru stor del av taxeringsvärdet som belöpt å vad som faller inom varje särskild kommun (jfr punkt 3 sista stycket av anvisningarna till 5 §).

4. Vad nu sagts om fastighets uppskattning efter allmänna saluvärdet gäller icke *skogsmark* och *därå växande skog*. Dessa skola upptagas till de värden, de kunna anses äga vid ett efter rationella grunder bedrivet skogsbruk, och skall denna uppskattning ske efter i särskild ordning fastställd instruktion. Till skogsmarkens sålunda uppskattade värde lägges i förekommande fall värdet av bete. Dyligt värde skall ej beräknas, där å skogsmark, å vilken rationellt skogsbruk bedrivs, betet ej plägar utnyttjas.

5. Vid uppskattning av frälseränta bör densamma beräknas utgå med det belopp, vartill räntan uppgått enligt markegång för år 1927; dock att, där räntan i enlighet med 14 § i kungörelsen den 11 maj 1855 utgår efter medelmarkegångspris, detta senare bör läggas till grund för beräkning av räntans belopp.

6. Har vid uppskattning av fast egendom hänsyn tagits till förekomsten av andra naturtillgångar än träd och inmutningsbara fyndigheter, skall dessas beräknade värde i vederbörande taxeringslängd antecknas.

till 8 §.

1. Vid åsättande av de i 8 § avsedda redovisningsvärden bör alltid tillses, att dessa komma att sammanlagt motsvara det enligt 6 § åsatta totala taxeringsvärdet.

2. Vid angivande av *jordbruksvärde* har vederbörande beskattningsmyndighet att utgå ifrån att fastigheten i fråga användes till jordbruk med binäringar eller skogsbruk. Med denna förutsättning skall såsom jordbruksvärde upptagas värdet av fastighetens hela ägområde i åker, äng, produktiv skogsmark, utmark, impediment, vatten m. m. — dock utan att värdet å växande skog medräknas — ävensom värdet av jordägaren tillhöriga mangårds- och driftbyggnader, såsom bostadsbyggnad för ägare eller brukare med tillhörande s. k. ekonomibygnader, samt byggnader, uppförda för ägares eller brukares bekvämlighet och trevnad, såsom lusthus, bad- och båthus, stall för lyxhästar, jaktstuga o. dyl., förvaltar- eller inspektorsbyggnad, drängstuga, statare- eller statorpsbyggnader, bostad för skogvaktare och annan skogspersonal, stall, ladugård, ladu- och logbyggnader, smedja o. dyl., ävensom byggnader, avsedda för sådan verksamhet, som är att hänföra till jordbrukets binäringar.

Om dylika byggnader tillhöra annan än jordägaren, skall värdet å dem likaledes utföras såsom jordbruksvärde.

3. Vid jordbruksvärdes bestämmande skall ur totalvärdet urskiljas och särskilt angivas värdet av till skogsbörd duglig mark, varmed förstås sådan mark, som, på sätt i punkt 4 av anvisningarna till 6 § sägs, skall värdesättas enligt särskild instruktion.

4. *Tomt- och industrivärde* förefinnes i allmänhet blott å sådana jordbruksfastigheter, som äro belägna i närheten av större städer eller i tillväxt varande industri- och järnvägssamhällen. Men även närbelägenhet till gruv- och vattenkraftsanläggningar, badortsanläggningar och andra sådana företag kan medföra, att i taxeringsvärdet ingår ett mervärde av ifrågavarande art. I den mån utvecklingen å en dylik ort fortskrider, behöver närbelägen, därför lämpad mark tagas i anspråk för nya bostäder, industriella anläggningar m. m. Där en sådan utveckling framträtt, har merendels den mark, som kan antagas komma att därvid bliva föremål för användning, utöver jordbruksvärdet ett värde, vars storlek är beroende av utvecklingens hastighet m. m.; detta värde bör särskilt för sig angivas. Understundom kan ock vattenfall eller brytvärdig fyndighet hava grundlagt ett liknande mervärde, som jämväl bör upptagas såsom tomt- och industrivärde, där ej naturtillgången i fråga är av beskaffenhet att böra taxeras såsom annan fastighet.

Tomt- och industrivärde utgör alltså den del av taxeringsvärdet, som tillkommer mark *utöver* jordbruksvärde på grund därav, att den kan tillgodogöras för annat ändamål än jordbruk med binäringar eller skogsbruk, såsom för bostadsbyggnader, industriella anläggningar o. dyl., och sålunda betingar ett högre försäljningspris, än om den skulle användas endast för jordbruk.

Därest tomt- och industrivärde belöper allenast å viss del eller vissa delar av en fastighet, iakttages, att sådan del eller sådana delar till läge och storlek angivas i vederbörande taxeringslängd. Befinnes fastighet till särskilda områden hava olika tomt- och industrivärden, skall likaledes sådant i längden angivas.

5. Vid uppskattning av *markvärde* å *annan fastighet* har taxeringsmyndigheten att taga hänsyn till de ovan i anvisningarna till 6 § angivna förhållanden.

Är å annan fastighet mark och byggnad i samme ägares hand, skall *byggnadsvärdet* utföras med det belopp, som utgör skillnaden mellan fastighetens allmänna saluvärde i dess helhet och markvärdet jämte eventuellt parkvärde.

Parkvärde torde endast undantagsvis förekomma. I allmänhet lärer å fastighet, som skall såsom annan fastighet taxeras, mera sällan förekomma växande träd eller anläggning, som ej är att hänföra till byggnad, av den betydenhet, att fastighetens värde i allmänna marknaden därigenom i någon väsentligare grad påverkas. Men om å fastigheten finnes trädbestånd eller till byggnad ej hänförlig anläggning, exempelvis en mera avsevärd trädgård eller park, och denna förmån kan anses i avsevärd mån inverka på fastighetens allmänna saluvärde, bör värdet å sådan förmån särskilt redovisas såsom parkvärde.

*Bilaga 3.***Förslag**

till

förordning med instruktion för värdering av skogsmark och växande skog vid allmän fastighetstaxering år 1928.

Härigenom förordnas, att vid 1928 års allmänna fastighetstaxering skall utom de föreskrifter, som stadgas i förordningen om allmän fastighetstaxering år 1928, tillämpas följande:

Instruktion för värdesättning av skogsmark och växande skog.

1. Särskilda — — — (= utskottets i bil. 2 i utl. nr 1 intagna förslag)
— — — relativa skogstillgången.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i svensk författningssamling.

Tabell 1. — — — (= utskottets i bil. 2 i utl. nr 1 intagna förslag)
— — — siffrorna 5; 3; 0.8.

*Bilaga 4.***Förslag**

till

förordning om fastighetstaxering år 1929.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Den taxering av fast egendom, som skall äga rum år 1929, skall verkställas i den ordning, som i gällande taxeringsförordning finnes stadgad, och skola därvid i stället för de i förordningen den 28 oktober 1910 om bevillning av fast egendom samt av inkomst meddelade föreskrifter bestämmelserna i 2—4 §§ här nedan lända till efterrättelse.

2 §.

1 mom. De vid 1928 års allmänna fastighetstaxering fastställda taxeringsvärdena må ej ändras, där ej annat föränledes av stadgandena i 2 mom.

2 mom. Nya taxeringsvärden skola år 1929 åsättas i stället för de vid 1928 års allmänna fastighetstaxering bestämda, därest

sådant förhållande inträffat, att taxeringsenhet bör uppdelas i flera taxeringsenheter eller flera taxeringsenheter böra sammanslås till en,

eller ändring i fastighets beskattningsnatur inträtt,

eller fastighets värde genom eldsvåda, vattenflöde eller annan dylik anledning eller genom nedrivning av byggnad eller skogsavverkning så minskats, att förändringen föranleder en minskning av taxeringsvärdet med minst en femtedel,

eller fastighets värde genom ny-, till- eller ombyggnad så förhöjts, att därav föranledes en ökning av taxeringsvärdet med minst en femtedel.

3 §.

Vid åsättande av nya taxeringsvärden enligt 2 § skola de i förordningen om allmän fastighetstaxering år 1928 meddelade föreskrifter lända till efterrättelse.

4 §.

Taxering, som i 2 § 2 mom. härovan avses, skall verkställas med hänsyn till det allmänna prisläge, som legat till grund för 1928 års taxering.

5 §.

Över utslag av kammarrätten rörande tillämpning i mål angående taxering av fast egendom för år 1929 av 2 och 4 §§ här ovan samt 3—9 §§ förordningen om allmän fastighetstaxering år 1928 må klagan ej föras.

Billaga 5.

Förslag

till

förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928.

Härigenom förordnas som följer:

Inledande stadganden.

1 §.

Den allmänna fastighetstaxering, som enligt vad därom är särskilt stadgat skall äga rum år 1928, verkställs i den ordning här nedan angives.

2 §.

Där ej annat angives eller av sammanhanget framgår, förstås i denna förordning med *län* jämväl Stockholms stad, med *länsstyrelse* jämväl överståthållarämbetet samt med *landskamrerare* jämväl kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för uppbördsärenden och i 12 § omförd tjänsteman.

Om beskattningsnämnder m. m.

3 §.

Beskattningsnämnder vid 1928 års allmänna fastighetstaxering äro i första instans

å landet: *beredningsnämnder*, som uppgöra förslag till taxering, och *fastighetstaxeringsnämnder*, som besluta om taxering, samt

i städerna: *fastighetstaxeringsnämnder*, som omedelbart verkställa taxering.

Beredningsnämndernas och fastighetstaxeringsnämndernas verksamhetsområden äro *beredningsdistrikt* och *fastighetstaxeringsdistrikt*.

Över dessa nämnder äro *fastighetsprövningsnämnder*.

Varje län utgör för sig ett *prövningsdistrikt* med en *fastighetsprövningsnämnd*. Stockholms stad utgör ett särskilt prövningsdistrikt. Där tjänstgör såsom fastighetsprövningsnämnd den prövningsnämnd för staden, som enligt 40 § förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering (taxeringsförordningen) skall år 1928 tillsättas.

4 §.

Indelning i beredningsdistrikt och fastighetstaxeringsdistrikt verkställs av länsstyrelsen senast den 31 augusti 1927.

Distrikten skola givas den omfattning, som betingas av vederbörande nämnds arbetsuppgifter och anses lämplig för arbetets behöriga slutförande inom därtill anslagen tid. När skäl därtill äro, må länsstyrelsen uppdelas kommun i två eller flera distrikt eller förena två eller flera landskommuner till ett distrikt. Varje fastighetstaxeringsdistrikt skall omfatta flera beredningsdistrikt.

5 §.

1 mom. Beredningsnämnd består av ordförande, förordnad av länsstyrelsen, och ledamöter, valda kommunvis till ett antal, som i samband med indelningen i beredningsdistrikt bestämmas av länsstyrelsen med hänsyn till beredningsdistriktets storlek och under iakttagande att ledamöterna skola vara minst fyra och, om distriktet består av mer än en kommun, minst två från varje kommun.

Ordföranden förordnas i samband med indelningen i beredningsdistrikt.

Ledamöterna ävensom suppleanter, en för varje ledamot, väljas av kommunalstämma eller, där kommunalfullmäktige finnas, av dessa. Valet skall förrättas senast den 15 oktober 1927. Om utgången av valet skall den som därvid fört ordet omedelbart underrätta ej mindre de valda än även ordföranden i beredningsnämnden och länsstyrelsen.

2 mom. Besvär över val av ledamöter och suppleanter må anföras hos länsstyrelsen senast före klockan tolv å femtonde dagen efter valets förrättande eller, om då är helgdag, å nästa söckendag därefter; och gälla i övrigt om vals överklagande i tillämpliga delar vad i förordningen om kommunalstyrelse på landet är stadgat angående besvär över kommunalstämmas eller fullmäktiges beslut. Finner länsstyrelsen anledning förordna om nytt val på grund därav, att vid valet någon grupp av skattskyldiga icke, på sätt i 9 § 1 mom. sägs, blivit tillbörligen företrädd, har länsstyrelsen att meddela föreskrift, huru många ledamöter för varje grupp skola väljas. Varder det därefter företagna valet överklagat och befinnes detsamma icke böra fastställas, äger länsstyrelsen utse ledamöter i nämnden.

Över länsstyrelsens beslut må klagan icke föras.

3 mom. Vid det tillfälle, då val av ledamöter och suppleanter i beredningsnämnden verkställas, må bland de sålunda utsedda ledamöterna väljas en för varje kommun eller, där kommun omfattar flera beredningsdistrikt, en för varje distrikt att på kommunens bekostnad deltaga i det i 17 § omnämnda sammanträdet.

6 §.

1 mom. Fastighetstaxeringsnämnd består av ordförande samt på landet sex och i stad fyra ledamöter.

Ordföranden förordnas av länsstyrelsen i samband med indelningen i fastighetstaxeringsdistrikt.

Av ledamöterna förordnas en av länsstyrelsen. I övrigt inträda i nämnden:

på landet:

a) två av länets landsting valda ledamöter;

b) vederbörande beredningsnämndsordförande eller, där denne förordnats att vara ordförande i fastighetstaxeringsnämnden, annan, som av länsstyrelsen utses i hans ställe; ävensom

c) två kommunvis av kommunalstämma eller, där kommunalfullmäktige finnas, av dessa valda ledamöter, av vilka minst en skall hava tjänstgjort i beredningsnämnd inom vederbörande kommun;

och skola dessa ledamöter tjänstgöra, de av landsting valda i hela taxeringsdistriktet, beredningsnämndsordföranden eller den i hans ställe utsedda ledamoten, då fråga är om taxering av fastighet inom ordförandens beredningsdistrikt, samt de av kommun valda, då fråga är om taxering av fastighet inom kommun, för vilken de valts; samt

i stad:

tre av stadsfullmäktige eller, där stadsfullmäktige icke finnas, av allmän rådstuga valda ledamöter.

Val av ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd jämte suppleanter, en för varje ledamot, förrättas av landsting å dess lagtima möte år 1927, av kommunalstämma eller kommunalfullmäktige i december månad år 1927 och av stadsfullmäktige eller allmän rådstuga i september månad år 1927.

Om utgången av val, som förrättats av landsting, underrättas såväl de valda som länsstyrelsen. Om övriga i denna paragraf omförmälda val har den som därvid fört ordet att underrätta ej mindre de valda än även ordföranden i fastighetstaxeringsnämnden och länsstyrelsen.

2 mom. Över landskommunernas och städernas val av ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd må besvär anföras i enahanda ordning, som är stadgad i 5 § 2 mom. första punkten. Vad i övrigt finnes stadgat i samma mom. skall hava motsvarande tillämpning å här ifrågakarande val.

7 §.

1 mom. Fastighetsprövningsnämnd i län skall bestå av minst tolv, högst tjugufyra ledamöter. Ledamöterna utses av länsstyrelsen senast den 15 april 1928

till hälften bland dem, som deltagit i fastighetstaxeringsnämndernas arbete efter förordnande av länsstyrelsen eller val av landsting,

till en fjärdedel bland dem, som deltagit i samma arbete efter val av kommun, samt

till en fjärdedel bland personer inom länet, vilka icke deltagit i nämnda arbete men genom sin verksamhet kunna antagas besitta sakkunskap i fråga om fastighetsvärdering.

Enligt samma grunder utser länsstyrelsen suppleanter till antal, motsvarande minst hälften av antalet ordinarie ledamöter i nämnden.

2 mom. Vid sammankomst med fastighetsprövningsnämnd i län skall landshövdingen vara ordförande med rättighet att deltaga i överläggningarna

men ej i besluten. Vid förfall för landshövdingen skall efter nämndens val en av dess ledamöter tjänstgöra såsom ordförande. Därest vid sådant val särskild ordförande erfordras, skall landskamreraren tjänstgöra såsom sådan.

8 §.

1 mom. Genom allmän kungörelse, som utfärdas senast den 31 augusti 1927, lämnar länsstyrelsen underrättelse om indelningen i berednings- och fastighetstaxeringsdistrikt och om de personer, som komma att inom distriktet såsom ordförande leda berednings- och fastighetstaxeringsnämndernas arbeten eller av länsstyrelsen förordnats till ledamöter i fastighetstaxeringsnämnderna i städerna, varjämte länsstyrelsen meddelar sitt beslut om det antal ledamöter, som varje kommun skall välja i beredningsnämnden. I kungörelsen intagas vidare dels de i 6 § meddelade föreskrifterna om kommunernas och landstingets val av ledamöter och suppleanter i fastighetstaxeringsnämnderna och dels tillkännagivanden enligt 13 § 6 mom.

2 mom. Omedelbart efter det länsstyrelsen erhållit underrättelse om landstingets val av ledamöter och suppleanter i fastighetstaxeringsnämnderna på länets landsbygd, lämnar länsstyrelsen genom allmän kungörelse underrättelse om landstingets val och om länsstyrelsens förordnande av ledamöter i dessa fastighetstaxeringsnämnder, varjämte länsstyrelsen under hänvisning till sin förut enligt 1 mom. här ovan utfärdade kungörelse ånyo erinrar kommunerna om de val, som jämlikt 6 § skola företagas.

3 mom. Genom allmän kungörelse, som utfärdas senast den 15 april 1928, lämnar länsstyrelsen underrättelse om de personer, som blivit utsedda till ledamöter och suppleanter i fastighetsprövningsnämnden, samt om tid och ställe för nämndens sammanträde. I denna kungörelse erinras om innehållet i 36 §.

Ett exemplar av kungörelsen låter länsstyrelsen tillstålla envar av fastighetsprövningsnämndens ledamöter och suppleanter.

9 §.

1 mom. Till medlemmar i de i denna förordning omförmälda beskattningsnämnder böra utses redliga och allmänt aktade personer, som kunna antagas besitta nödig insikt och erfarenhet för taxeringens verkställande. Vid kommuns val av ledamöter i dylik nämnd skall tillses, att, såvitt möjligt är, såväl ägare eller brukare av fastighet som rörelseidkare, arbetare och andra inkomstagare komma att äga säte och stämma i nämnden samt att kännedom om vederbörande distrikts olika delar kommer att förefinnas inom densamma.

2 mom. Av kommun må till ledamot eller suppleant i beredningsnämnd eller i fastighetstaxeringsnämnd utses allenast den, som är inom kommunen mantalsskriven, och av landsting må till ledamot eller suppleant i fastighetstaxeringsnämnd utses allenast den, som är mantalsskriven i kommun inom fastighetstaxeringsdistriktet.

10 §.

Beredningsnämnds eller fastighetstaxeringsnämnds vid utlyst sammanträde närvarande medlemmar äga att, om det för taxeringsförrättningens fortgång erfordras och utsedd suppleant för tillfället icke finnes att tillgå, inkalla annan till ledamot valbar person att i förrättningen deltaga, dock icke såsom ersättare för av länsstyrelse förordnad medlem i nämnden.

11 §.

1 mom. Beredningsnämnd, fastighetstaxeringsnämnd och fastighetsprövningsnämnd äga att för utförande av sina uppdrag i mån av behov åtnjuta biträde av sakkunniga, som, då fråga är om biträde åt beredningsnämnd eller fastighetstaxeringsnämnd, tillkallas av vederbörande ordförande efter samråd med landskamreraren och, då fråga är om biträde åt fastighetsprövningsnämnd, förordnas av länsstyrelsen. Finner landskamrerare nödigt att vid handläggning av frågor om taxering av fast egendom anlita biträde av sakkunnig, må han själv tillkalla sådan.

2 mom. I mån av behov äger länsstyrelsen träffa avtal med erforderligt antal i skogshushållning sakkunniga personer att, då de därtill kallas, lämna biträde som i 1 mom. sägs. Landskamreraren meddelar de sakkunniga nödiga anvisningar för fullgörande av deras uppdrag.

3 mom. Ordförande i beredningsnämnd eller i fastighetstaxeringsnämnd äger anlita skrivbiträde, som av ordföranden tillkallas. Vid uppläggandet och kompletterandet av de längder, som skola föras av fastighetstaxeringsnämnd i stad, där magistrat finnes, skall erforderligt biträde lämnas av uppborås- eller annan tjänsteman, som ställes till förfogande i Stockholm av överståthållarämbetet och i annan stad av magistraten.

12 §.

Där så anses oundgängligen nödvändigt, må länsstyrelse ävensom överståthållarämbetet, efter Kungl. Maj:ts medgivande, förordna person med länsbokhållares kompetens att beträffande vissa taxeringsärenden eller vissa grupper av sådana ärenden fullgöra de åligganden, som enligt denna förordning åvila landskamreraren och kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för uppboråsärenden.

Om uppgifter till ledning vid taxeringen.

13 §.

1 mom. Ägare av fastighet är skyldig att utan anmaning till ledning för den allmänna fastighetstaxeringen avgiva deklaration (*allmän fastighetsdeklaration*). Därest fastighet innehaves av någon, som enligt 3 § bevillningsförordningen är skattskyldig såsom ägare, skall vad nu sagts om ägare i stället gälla sådan innehavare.

Allmän fastighetsdeklaration skall innehålla uppgifter om fastighetens areal av olika ägoslag, användning och byggnader, gällande brandförsäkringsvärde, den senast för fastigheten erlagda köpeskillingen, hyror och därmed jämförlig avkastning av fastigheten samt till fastigheten hörande särskilda förmåner ävensom, beträffande jordbruksfastighet, om åkerjordens dränering, kreatursbesättningen och skogen.

Är jordbruksfastighet upplåten på arrende, skall nu föreskriven deklara-tionsskyldighet i fråga om åkerjordens användning och dess dränering samt om kreatursbesättningen åvila arrendatorn i stället för ägaren eller inne-havaren.

Kungl. Maj:t må föreskriva, att vid avgivande av allmän fastighetsdeklara-tion utöver de uppgifter, som nu sagts, uppgifter skola lämnas för statistiskt ändamål.

Allmän fastighetsdeklaration skall avgivas å blankett enligt formulär, som i enlighet med vad nu sagts fastställas av Kungl. Maj:t. Sådana blanketter skola kostnadsfritt tillhandahållas hos ordförande i beredningsnämnd samt därjämte i Stockholm hos överståthållarämbetet, i övriga städer hos magi-straten eller stadsstyrelsen och å landet hos ordförande i kommunalnämnd.

2 mom. Allmän fastighetsdeklaration skall senast den 15 september 1927 avlämnas:

beträffande fastighet på landet till ordföranden i beredningsnämnden för det beredningsdistrikt, landsfiskalen i det landsfiskalsdistrikt eller länsstyrelsen i det län, där fastigheten är belägen;

beträffande fastighet i Stockholm till överståthållarämbetet; och

beträffande fastighet i annan stad till ordföranden i fastighetstaxerings-nämnden för det distrikt, magistraten eller stadsstyrelsen i den stad eller länsstyrelsen i det län, där fastigheten är belägen.

3 mom. Har efter avlämnandet av allmän fastighetsdeklaration men före 1928 års ingång fastighet eller del därav övergått till ny ägare eller därmed likställd innehavare, äro såväl den förutvarande som den nye ägaren eller innehavaren skyldiga att inom tio dagar därefter härom göra anmälan till vederbörande beredningsnämnds ordförande på landet eller fastighets-taxeringsnämnds ordförande i stad eller till länsstyrelsen; och bör i fall, då genom överlåtelse fastighet blivit uppdelad, överlåtelsehandlingen i huvud-skrift eller bestyrkt avskrift företes.

4 mom. Efter anmaning av ordföranden i beredningsnämnden eller i fastig-hetstaxeringsnämnden eller av landskamreraren vare ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet skyldig att till ledning vid fastighetens taxering avgiva uppgift jämväl angående andra förhållanden än dem som finnas angivna i deklara-tionsformuläret.

5 mom. Underlåter någon, som är skyldig avgiva allmän fastighets-deklaration, att inom föreskriven tid avgiva dylik deklaration, och efter-kommer han icke heller anmaning att fullgöra berörda skyldighet, må för deklara-tionens införskaffande anlitas biträde av länsstyrelsen, som, därest

deklarationen prövas vara för fastighetstaxeringen erforderlig, äger förelägga den försumlige, därest han icke är offentlig tjänsteman, lämpligt vite. Krono- eller stadsbetjänt, som verkställer delgivning av dylikt föreläggande, äger att därför av den försumlige undfå gottgörelse med fem kronor för varje förrättning.

Vad nu sagts skall hava motsvarande tillämpning, då anmaning att förete överlåtelsehandling enligt 3 mom. eller att avlämna uppgift enligt 4 mom. icke efterkommits.

6 mom. I den uti 8 § 1 mom. omförmälda kungörelsen erinras vederbörande om skyldigheten att avgiva deklarationer för den allmänna fastighetstaxeringen och om påföljden för uraktlåtenhet därutinnan samt om tid och ställe för deklarationernas avgivande. Tillika lämnas underrättelse, varest deklarationsblanketter tillhandahållas, samt meddelas, att den, som önskar upplysning rörande beskaffenheten av honom åliggande deklarations-skyldighet och sättet för dess fullgörande, äger att för sådant ändamål hänvända sig till vederbörande beredningsnämnds ordförande på landet och fastighetstaxeringsnämnds ordförande i stad.

14 §.

1 mom. Häradsskrivare eller vederbörande tjänsteman i annan stad än Stockholm samt direktion för hypoteksinrättning skola senast den 15 september 1927 avlämna de i 11 § 1:o a) och b) taxeringsförordningen omförmälda lagfartsförteckningar samt föreskrivna uppgifter:

beträffande fastighet i Stockholm till överståthållarämbetet; och
beträffande fastighet annorstädes till länsstyrelsen.

Dessa förteckningar och uppgifter skola omfatta tiden från och med den 1 juli 1921 till och med den 30 juni 1927. Uppgifterna skola vid avlämnandet vara ordnade kommun- eller församlingsvis, därvid medelst särskilda omslag eller annorledes skall vara tydligt utmärkt, vilken kommun eller församling varje grupp av uppgifter avser.

2 mom. Styrelse för inländsk brandförsäkringsanstalt eller syssloman för utländsk sådan anstalt är skyldig att efter anmaning av beredningsnämnds eller fastighetstaxeringsnämnds ordförande eller av landskamrerare avlämna uppgift rörande försäkringsvärdet å byggnad, som är hos anstalten försäkrad mot brandskada.

3 mom. Vid underlåtenhet att fullgöra vad i denna paragraf stadgas vare för den försumlige påföljd, som i 19 § taxeringsförordningen sägs.

15 §.

Länsstyrelsen har att i den omfattning sådant kan anses nödigt eller lämpligt i fråga om enskilda skogar med inskränkt dispositionsrätt, för vilka nyare hushållningsplaner finnas upprättade, från vederbörande revirförval-

tare, i god tid innan de i 16 § 1 mom. andra stycket omförmälda längderna skola upprättas, infordra för taxeringen erforderliga uppgifter ur hushållningsplanerna.

Om beskattningsnämndernas verksamhet.

Förberedande åtgärder för beredningsnämndernas och fastighetstaxeringsnämndernas verksamhet.

16 §.

1 mom. Domänstyrelsen har att för samtliga kronans och andra allmänna skogar, särskilt för varje kommun, på grundval av för domänstyrelsen tillgängliga handlingar eller eljest i mån av behov infordrade upplysningar låta upprätta längder, som för varje skog skola upptaga areal produktiv skogsmark, rotvärde per kubikmeter å den normala årsavkastningen, medelbonitet och relativ skogstillgång ävensom uträknat värde å skogsmarken och den växande skogen såväl per hektar som å skogen i dess helhet. Dessa längder grundas å de handlingar, som beträffande skogen i fråga kunna finnas hos domänstyrelsen tillgängliga, och de ytterligare upplysningar, som domänstyrelsen för visst fall kan finna nödigt införskaffa. Där särskilda förhållanden anses föranleda, att hushållningsplaner eller räkenskaper över skogsavkastningen böra vid beräkningen frångås, exempelvis om hushållningsplanen anses mindre tillfredsställande eller det försälda virkets sortimentsammansättning och beskaffenhet i övrigt eller det erhållna priset ej kan anses giva ett gott uttryck för den vid medellång omloppstid erhållna avkastningens värde å rot m. m. dylikt, bör sådant i längden angivas. Längderna skola avlämnas till länsstyrelsen före utgången av augusti månad år 1927.

Länsstyrelsen har att i den omfattning sådant anses nödigt genom sakkunnig person kommunvis likaledes före utgången av augusti månad år 1927 låta uppgöra dylika längder för sådana enskilda skogar inom länet, för vilka tillfredsställande hushållningsplaner finnas tillgängliga eller av ägaren i erforderliga delar tillhandahållas.

2 mom. I god tid före sammanträde enligt 17 § har landskamreraren att på grundval av de uppgifter, som jämlikt 14 § avlämnats, och de upplysningar, som eljest kunna vinnas, verkställa undersökning rörande fastigheternas allmänna saluvärde å länets landsbygd. Länsstyrelsen äger inkalla lämpligt antal personer med ingående kannedom om fastighetsvärdena att därvid tillhandagå landskamreraren med upplysningar.

17 §.

Senast den 25 oktober 1927 skola efter kallelse av länsstyrelsen ordförandena i beredningsnämnderna och i fastighetstaxeringsnämnderna på länets landsbygd ävensom de beredningsnämndsledamöter, som därtill utsetts enligt 5 § 3 mom., samt de fastighetstaxeringsnämndsledamöter, vilka enligt 6 § 1 mom., utsetts av länets landsting, sammanträda inför länsstyrelsen eller landskam-

reraren å en eller flera lämpliga orter för förberedande överläggningar rörande tillämpningen av de allmänna grunderna vid den förestående allmänna fastighetstaxeringen; och äger länsstyrelsen till dessa sammanträden kalla jämväl andra personer, vilka på grund av sin verksamhet eller eljest kunna antagas äga sakkunskap rörande fastighetsvärdena inom länet eller delar därav eller ock särskilt rörande värdering av skogsmark och skog.

Vid sammanträdet redogör landskamreraren för priserna vid försäljning av fastigheter inom länet eller den del av detsamma, sammanträdet avser, under tiden efter 1922 års allmänna fastighetstaxering och för de slutsatser beträffande fastigheternas allmänna saluvärde, som enligt hans mening kunna dragas av dessa priser, så ock för övriga av honom kända förhållanden av beskaffenhet att inverka på nämnda värde. Därjämte skall genom länsstyrelsens försorg dels lämnas en sammanfattande redogörelse för de genomsnittliga rotvärden, de medelboniteter samt den relativa skogstillgång, som finnas upptagna i de genom domänstyrelsen och länsstyrelsen uppgjorda längderna över allmänna och enskilda skogar i länet, dels framläggas förslag till en efter länets förhållanden avpassad tabell för utfinnande av skogsmarkens och den växande skogens värde per hektar vid olika avkastningsförmåga och virkespris (*hjälp*tabell) ävensom till de särskilda anvisningar för verkställande av taxering av skogsmark och växande skog, som kunna finnas erforderliga för en riktig tillämpning av de föreskrivna taxeringsgrunderna, såsom om virkesprisens beräkning med hänsyn till olika utdrivningsförhållanden, olika flottnings- och andra transportkostnader, olika grovlek och därav betingat olika värde å det virke, som kan regelmässigt utvinnas å en viss bonitet, med mera dylikt. Avser sammanträdet överläggning angående taxeringen inom allenast viss del av länet, skola redogörelserna och förslagen till tabell och särskilda anvisningar därefter lämpas.

För sådana trakter inom länet, där jordbruksfastigheterna kunna med avseende å ägoslag och jordens beskaffenhet anses vara väsentligen likartade, böra de vid dessa sammanträden närvarande på grundval av den redogörelse, landskamreraren, enligt vad nyss är sagt, har att avgiva, föreslå vissa värden för ytenhet mark av olika ägoslag, godhetsklasser och brukningsförhållanden under förutsättning av normalt byggnadsbestånd, vilka enhetsvärden må tjäna till ledning vid taxeringen av jordbruksfastigheter. Jämväl i fråga om annan fastighet bör, i den mån så anses erforderligt, överenskommas om enhetliga grunder för taxeringen.

Till ledning för värdesättning av skogsmark och växande skog skola på grundval av den redogörelse och de förslag, som genom länsstyrelsens försorg avgivas, fastställas hjälptabell av nyss angivet slag ävensom de särskilda anvisningar, som kunna finnas erforderliga.

Vid dessa sammanträden föres protokoll av den person, som länsstyrelsen därtill utsett; och skall länsstyrelsen skyndsamt tillställa ordförandena i beredningsnämnderna och i fastighetstaxeringsnämnderna på länets landsbygd bestyrkta avskrifter av protokollet.

Skulle för åstadkommande av en jämn och likformig taxering i stad länsstyrelsen finna lämpligt att hålla sammanträden med ordförande och ledamöter av stadens fastighetstaxeringsnämnder, må jämväl sådana sammanträden äga rum före taxeringsarbetets påbörjande, vid vilka sammanträden särskilda sakkunniga må tillkallas.

18 §.

1 mom. Sedan länsstyrelsen ombesörjt, dels att de vid 1922 års allmänna fastighetstaxering tillgängliga jordregisterutdragen blivit fullständiga med de anteckningar, som efter utdragens upprättande tillkommit i jordregistret, dels att utdrag verkställt av jordregistret i de delar, som upplagts under samma tidrymd, skall länsstyrelsen senast den 15 september 1927 till ordföranden i vederbörande beredningsnämnd översända omförmälda utdrag. Samtidigt skall länsstyrelsen till beredningsnämndens ordförande översända de hos länsstyrelsen förvarade avskrifterna av de vid 1922 års allmänna fastighetstaxering upprättade fastighetslängderna, såvitt beredningsdistriktet angår, ävensom de vid samma fastighetstaxering och därefter avgivna, hos länsstyrelsen förvarade uppgifter till ledning för taxering av fastigheter inom beredningsdistriktet.

2 mom. Senast den 1 oktober 1927 skall häradsskrivaren, vid bot av tre kronor för varje överskjutande dag, till beredningsnämndens ordförande avlämna på 1927 års mantalslängd och i övrigt kända förhållanden grundade fastighetslängder, varom vidare förmäles i 20 § 3 mom. Dessa längder skola upptaga dels all inom distriktet belägen fast egendom med undantag av sådan, varom i 5 § första stycket j) bevillningsförordningen förmäles, ävensom vederbörande ägare eller därmed likställd innehavare, dels ock det för år 1927 fastställda taxeringsvärdet.

I stad utom Stockholm skola av vederbörande tjänsteman enahanda längder uppläggas för varje fastighetstaxeringsdistrikt och senast den 15 november 1927 av samme tjänsteman, vid bot av tre kronor för varje överskjutande dag, avlämnas till fastighetstaxeringsnämndens ordförande.

3 mom. Efter det sammanträden enligt 17 § hållits, har länsstyrelsen att skyndsamt till ordföranden i den beredningsnämnd på landet eller fastighetstaxeringsnämnd i stad, som i varje särskilt fall vederbör, översända dels de i 14 § omförmälda uppgifterna, dels de i 16 § 1 mom. omförmälda längder, som kunna vara uppgjorda för kommuner, tillhörande beredningsdistriktet eller fastighetstaxeringsdistriktet, dels ock den för distriktet avsedda hjälptabellen.

Beredningsnämndernas verksamhet.

19 §.

Beredningsnämndens ordförande åligger huvudsakligen:

a) att tillhandahålla deklaraionsblanketter samt meddela den, som därom framställer begäran, erforderliga upplysningar om honom åliggande deklaraionssskyldighet och sättet för dess fullgörande;

b) att samla samt i enahanda följd, som fastigheterna förekomma i fastighetslängderna, ordna och numrera avlämnade deklARATIONER och andra uppgifter;

c) att granska nämnda handlingar och vidtagna åtgärder för felande deklARATIONERS införskaffande samt tillse, dels att anmälda eller eljest kända förändringar i avseende å äganderättsförhållandena varda iakttagna och i längderna införda, dels ock att genom infordrande av upplysningar ledning vinnes för en noggrann och tillförlitlig taxering, ävensom att, då anledning till tillämpning av 19 § taxeringsförordningen förekommer, därom göra anmälan hos länsstyrelsen för den åtgärd, som må på nämnda myndighet ankomma;

d) att i vederbörliga kolumner i fastighetslängderna anteckna avgivna deklARATIONERS och andra uppgifters nummer samt, med ledning av tillhandahållna avskrifter av jordregistret och i deklARATIONERNA lämnade, av ordföranden granskade uppgifter, fastigheternas areal i olika ägoslag;

e) att kalla beredningsnämndens ledamöter till sammanträde, leda nämndens arbete och vid sammanträdena vara föredragande; samt

f) att ombesörja förandet av nämndens protokoll.

20 §.

1 mom. Beredningsnämndens sammanträden hållas å tid och plats, som ordföranden bestämmer. Möter för ordinarie ledamot hinder att tillstädeskomma, skall han i sitt ställe kalla sin suppleant och tillika härom underätta ordföranden.

Vid sammanträdena föres protokoll i erforderlig omfattning. Protokollet justeras inför nämnden, och justeringen bestyrkes genom å protokollet tecknat intyg av två ledamöter.

2 mom. Vid beredningsnämndens första sammanträde och innan taxeringsarbetet tager sin början, åligger det ordföranden att avgiva noggrann redogörelse ej mindre rörande de enhetsvärden, som föreslagits vid det i 17 § omnämnda sammanträdet, samt de värderingsgrunder i övrigt, som å detta sammanträde ansetts böra inom distriktet tillämpas, än även rörande samtliga de köp av jordbruksfastighet inom distriktet, som under de senaste fem åren förekommit, samt de slutsatser beträffande fastigheternas allmänna saluvärde i orten, som enligt ordförandens mening kunna dragas av de vid dessa köp tillämpade priser. Finnas inom distriktet fastigheter med skog, bör i redogörelsen tillika lämnas upplysning om de anvisningar, som i fråga om värdesättning av skogsmark och växande skog lämnats vid det ovan omnämnda sammanträdet. Redogörelsen ävensom beredningsnämndens mening härom böra protokollföras.

Härefter åligger det nämnden att föreslå det eller de värden, nämnden anser böra åsättas varje fastighet i distriktet.

Finnes nämnden anledning att beträffande skog, som finnes upptagen i längd, varom förmäles i 16 § 1 mom., avvika från de i längden upptagna

värdena, skall nämnden särskilt ange de skäl, som föranlett avvikelser. I fråga om de skogar, som ej finnas upptagna i dylik längd, skall uppskattningen dels, där så ske kan, företagas under jämförelse med sådana i trakten belägna allmänna eller enskilda skogar, av vilka ledning vid uppskattningen kan hämtas, och dels grundas å inhämtade upplysningar eller vad eljest är känt angående areal produktiv skogsmark, den normala årsavkastningens värde per kubikmeter å rot, medelbonitet och relativ skogstillgång med särskilt beaktande av skogens läge i förhållande till flottled och avsättningsort, förekomsten av virke i olika åldrar, skogens slutenhet m. m. dylikt.

3 mom. Beredningsnämndens förslag till taxering skola upptagas i särskilda taxeringslängder (*fastighetslängder*) över dels fast egendom, för vilken bevilning erlägges, och dels sådan staten samt kommuner, menigheter, allmänna undervisningsverk och barmhärtighetsinrättningar med flera tillhörig fast egendom, för vilken bevilning icke erlägges.

Har Kungl. Maj:t förordnat om ändring i den kommunala indelningen men förordnandet icke trätt i kraft, skola i distrikt eller kommun, som genom ändringen skall delas, särskilda fastighetslängder upprättas för varje därvid uppkommande del.

Därest inom kommun eller sådan del av kommun, för vilken särskilda fastighetslängder skola föras, finnes ett eller flera administrativa områden, där menighet äger utöva beskattningsrätt, skola de inom varje dylikt område förekommande fastigheterna i längderna sammanföras till särskild avdelning, som för sig summeras. Tillhöra delar av fastighet olika dylika områden eller är del av fastighet belägen inom och annan del utom särskilt sådant område, upptages i varje avdelning av längden den del av fastigheten, som dit är att hänföra.

Beredningsnämndens ordförande skall införa de föreslagna värdena i fastighetslängderna under iakttagande i förekommande fall av föreskrifterna dels i anvisningarna till förordningen om allmän fastighetstaxering år 1928 5 § punkt 7, 7 § punkt 6 och 8 § punkt 4 sista stycket, dels i 9 § andra stycket nämnda förordning. Fastighetslängderna underskrivas av beredningsnämndens ordförande och ledamöter.

I fastighetslängdens anmärkningskolumn skola antecknas de vid värdesättningen av skogsmark och växande skog begagnade sifferbeteckningarna för rotvärde per kubikmeter, medelbonitet och relativ skogstillgång i nu nämnd ordning.

4 mom. De av beredningsnämnden följda grunderna för taxeringen, såvitt angår jordbruksfastighet, skola för varje fastighet upptagas i en särskild längd enligt fastställt formulär. Denna längd, som, därest beredningsdistriktet består av mer än en kommun, upplägges särskilt för varje kommun, skall med lämpliga mellanrum under beredningsarbetet framläggas för nämnden, som, i händelse av ojämnheter i taxeringen, har att verkställa erforderlig jämkning. Då nämndens förslag till taxering föreligger fär-

digt, skall längden i justerat skick fogas vid protokollet. Senast den 20 december 1927 skall ordföranden översända sammandrag av längden till landskamreraren i länet.

21 §.

Beslut må icke fattas av beredningsnämnd, med mindre närvarande äro ordföranden och minst två ledamöter, av vilka, i händelse nämndens distrikt omfattar två eller flera kommuner, minst en skall vara vald från den kommun, där den fasta egendomen är belägen.

Ordföranden åligger att i alla de fall rörande värdesättning, då hans mening icke blivit följd, i fastighetslängderna upptaga det värde, han anser böra föreslås; och är det var och en av de övriga medlemmarna i beredningsnämnden obetaget att få sin särskilda mening till protokollet antecknad, om densamma skriftligen avfattad senast vid protokollsjusteringen avlämnas till ordföranden. Enahanda rätt att få sin särskilda mening till protokollet antecknad tillkommer tillkallad sakkunnig beträffande taxering, för vilken hans biträde anlitas.

22 §.

Beredningsnämndens förslag skall föreligga färdigt senast den 15 december 1927; och åligger det ordföranden att genom kungörelse i distriktets kyrkor giva tillkänna, att förslaget under tio dagar viss angiven tid på dagen hålles tillgängligt inom kommunen hos beredningsnämndens ordförande eller någon dess ledamot, med rätt för ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet inom distriktet att senast den 5 påföljande januari till beredningsnämndens ordförande avgiva skriftliga erinringar mot förslaget.

Därest erinran mot förslaget avgivits eller känt blivit, att i fastighetslängden uppförd fastighet före årsskiftet uppdelats, skall ordföranden senast den 15 januari 1928 hålla sammanträde med beredningsnämnden, som har att yttra sig över inkommen erinran samt i förekommande fall avgiva nytt förslag till taxering. Dylika yttranden och förslag upptagas i protokollet.

Senast den 20 januari 1928 skall beredningsnämndens ordförande till ordföranden i fastighetstaxeringsnämnden överlämna de upprättade fastighetslängderna, behörigen summerade, ävensom nämndens protokoll, de deklARATIONER och andra skriftliga uppgifter och upplysningar, som avlämnats till ledning vid taxeringen, samt de enligt 18 § 1 och 3 mom. beredningsnämndens ordförande tillhandakomna handlingarna.

Fastighetstaxeringsnämndernas verksamhet.

23 §.

Ordförande i fastighetstaxeringsnämnd *på landet* åligger huvudsakligen:

a) att före nämndens sammanträde granska de från beredningsnämndernas ordförande enligt 22 § inkomna längderna och övriga handlingar och därvid särskilt undersöka, huru beredningsnämnderna tillämpat de enhetsvärden, som föreslagits vid det i 17 § omnämnda sammanträdet, samt de värderingsgrunder i övrigt, som å detta sammanträde ansetts böra komma till användning inom vederbörande beredningsdistrikt;

b) att vidtaga åtgärder för införskaffande av de uppgifter och upplysningar, som ytterligare må finnas erforderliga för taxeringen;

c) att kalla fastighetstaxeringsnämndens ledamöter till sammanträden, leda nämndens arbete och vid sammanträdena föra ordet; samt

d) att ombesörja förandet av nämndens protokoll och längder.

Ordförande i fastighetstaxeringsnämnd *i stad* har enahanda åligganden, som i 19 § stadgats för ordförande i beredningsnämnd.

24 §.

1 mom. Sammanträden med fastighetstaxeringsnämnd *på landet* hallas å tid och plats, som ordföranden bestämmer. Möter för ordinarie ledamot hinder att tillstädeskomma, skall han i sitt ställe kalla för honom utsedd suppleant och tillika härom underrätta ordföranden. Föredragande i nämnden är vederbörande beredningsnämnds ordförande beträffande de fastigheter, som tillhöra hans beredningsdistrikt.

Vid sammanträdena föres protokoll i erforderlig omfattning. Protokollet justeras inför nämnden och justeringen bestyrkes genom å protokollet tecknat intyg av två ledamöter.

2 mom. Innan fastighetstaxeringsnämnden på landet börjar det egentliga arbetet, skall ordföranden, efter samråd med landskamreraren angående tid och plats, kalla de av länsstyrelsen och landstinget utsedda ledamöterna ävensom samtliga ordförande i beredningsnämnderna i de till fastighetstaxeringsdistriktet hörande beredningsdistrikten till ett förberedande sammanträde. Vid detta har ordföranden, med erforderligt biträde av beredningsnämndernas ordförande, att avgiva noggrann redogörelse för de värderingsgrunder, efter vilka varje beredningsnämnd upprättat sitt förslag, ävensom för sin egen mening, huruvida och i vad mån dessa värderingsgrunder kunna anses överensstämma med resultatet av överläggningarna vid det i 17 § omnämnda sammanträdet inför länsstyrelsen eller landskamreraren eller eljest med de priser, som erhållits vid fastighetsförsäljningar i orten. På grundval av dessa redogörelser skola de vid sammanträdet närvarande taga

under övervägande och för anteckning till protokollet uttala sin mening, vilka allmänna jämkningar av beredningsnämndernas förslag finnas erforderliga för en jämn och likformig taxering i hela fastighetstaxeringsdistriktet.

Avskrift av protokollet skall inom tio dagar efter sammanträdet av ordföranden översändas till landskamreraren, som har att, efter därav tagen del, till finansdepartementet insända de inkomna protokollsavskrifterna ävensom de i 20 § 4 mom. angivna sammandragen.

3 mom. Sedan det i 2 mom. omförmälda sammanträdet hållits, tager taxeringsarbetet sin början med de kommuner, där vid nämnda sammanträde beredningsnämndernas förslag ansetts tillfredsställande, samt fortgår kommun efter kommun och fastighet efter fastighet. Föredraganden har att i varje fall meddela såväl beredningsnämndens förslag som ock sin egen mening ävensom redogöra för inkomna erinringar och de ändringar, som beredningsnämnden funnit sig böra föreslå. Nämnden beslutar därefter, dels med vilket belopp taxeringsvärde skall åsättas varje fastighet och dels, beträffande varje fastighet, för vilken bevillning skall utgöras, vem som för året skall upptagas såsom skattskyldig för fastigheten.

Nämndens sålunda fattade beslut skola antecknas i fastighetslängderna. Fastighetslängderna underskrivas av nämndens ordförande och ledamöter.

25 §.

1 mom. Sammanträden med fastighetstaxeringsnämnd i stad hållas inom staden å tid och ställe, som ordföranden bestämmer. Möter för ordinarie ledamot hinder att tillstädeskomma, skall han i sitt ställe kalla för honom utsedd suppleant och tillika härom underrätta ordföranden.

Om protokoll vid nämndens sammanträden gäller vad i 24 § 1 mom. är sagt om protokoll vid sammanträde med fastighetstaxeringsnämnd på landet.

2 mom. Är stad indelad i två eller flera fastighetstaxeringsdistrikt och har sådant sammanträde, som i 17 § sista stycket omförmäles, icke funnits erforderligt, skall länsstyrelsen uppdraga åt ordföranden i en av fastighetstaxeringsnämnderna att före taxeringsarbetets påbörjande kalla övriga ordförande och ledamöter till sammanträde för förberedande överläggningar rörande de allmänna grunder, som böra i stadens skilda delar komma i tillämpning vid taxeringen; och äger länsstyrelsen på framställning av den sammankallande ordföranden medgiva, att han må till detta sammanträde kalla jämväl andra personer, vilka på grund av sin verksamhet eller eljest kunna antagas äga sakkunskap rörande fastighetsvärdena inom staden.

3 mom. Fastighetstaxeringsnämnd i stad företager fastighetstaxeringen i den ordning, som finnes bäst lämpad för vinnande av jämnhet och likformighet mellan taxeringsvärdena i stadens olika delar. Nämnden beslutar, dels med vilket belopp taxeringsvärde skall åsättas varje fastighet och dels, beträffande varje fastighet för vilken bevillning skall utgöras, vem som

för året skall upptagas såsom skattskyldig för fastigheten. I fråga om fastighet med skog har nämnden att iakttaga vad i 20 § 2 mom. sista stycket är stadgat för beredningsnämnd vid avgivande av dess förslag till taxeringsvärde. Nämndens beslut skola antecknas i fastighetslängder, och skola i fråga om dessa längder stadgandena i 20 § 3 mom. hava motsvarande tillämpning.

26 §.

Beslut må icke fattas av fastighetstaxeringsnämnd *på landet*, med mindre ordföranden jämte föredraganden eller, där ordföranden själv såsom beredningsnämndsordförande är föredragande, en av länsstyrelsen utsedd ledamot, ävensom en landstingsvald och en kommunvald ledamot äro tillstädes, ej heller av fastighetstaxeringsnämnd *i stad*, med mindre ordföranden samt minst två ledamöter äro tillstädes.

Envar ledamot har rätt samt ordföranden och, i fastighetstaxeringsnämnd *på landet*, föredraganden skyldighet att i händelse av avvikande mening låta densamma antecknas till protokollet. Enahanda rätt att få sin mening antecknad till protokollet tillkommer tillkallad sakkunnig beträffande taxering, för vilken hans biträde anlitas.

27 §.

1 mom. Fastighetstaxeringsnämndens arbete bör taga sin början *på landet* senast den 1 februari 1928 och *i stad* senast den 15 december 1927. Arbetet skall vara avslutat i länen senast den 15 mars 1928 och i Stockholm senast den 15 juni 1928.

2 mom. Senast den 31 mars 1928 skall fastighetstaxeringsnämndens ordförande i fögderi till häradskrivaren och i stad med magistrat, utom Stockholm, till vederbörande tjänsteman överlämna fastighetslängderna behörigen summerade. Samtidigt skall i länen fastighetstaxeringsnämndens ordförande till länsstyrelsen insända deklARATIONERNA och övriga handlingar ävensom berednings- och fastighetstaxeringsnämndernas protokoll.

28 §.

1 mom. Sedan i fögderi häradskrivaren låtit avskriva fastighetslängderna i två exemplar, har han att senast den 25 april 1928 vid bot av tre kronor för varje överskjutande dag, till länsstyrelsen i länet insända längderna i huvudskrift med sammandrag.

Den ena av de upprättade avskrifterna stannar i häradskrivarens förvar.

Den andra avskriften av längderna, i vad de angå varje särskild kommun, skall likaledes senast den 25 april 1928 av häradskrivaren, vid bot av tre kronor för varje överskjutande dag, tillställas vederbörande kommunalstämmas ordförande eller vederbörande stadsstyrelse; och åligger det dessa, var i sin ort, dels att utan dröjsmål under viss bestämd och vederbörligen kungjord tid av fjorton dagar på lämpligt och därvid jämväl tillkännagivet ställe offentligen framlägga avskriften dels att därefter förvara densamma, tills dess den,

på sätt i 29 § 2 mom. taxeringsförordningen stadgas, överlämnas till ordföranden i påföljande årets taxeringsnämnd.

2 mom. Sedan i stad med magistrat, utom Stockholm, vederbörande tjänsteman låtit verkställa en avskrift av fastighetslängderna, skall senast den 25 april 1928 huvudskriften av längderna med sammandrag genom magistratens försorg insändas till länsstyrelsen i länet. Vid underlåtenhet härutinnan är den tjänsteman, vilkens försumlighet föranlett inträffat dröjsmål, förfallen till böter av tre kronor för varje dag, varmed den bestämda tiden överskrides.

Avskriften av fastighetslängderna skall genom magistratens försorg offentligen framläggas i samma ordning, som i 1 mom. tredje stycket stadgas, samt påföljande år överlämnas till ordföranden i det årets taxeringsnämnd.

3 mom. Därest häradsskrivaren eller vederbörande tjänsteman i stad utom Stockholm under avskrivandet av fastighetslängderna eller eljest förmärker någon misskrivning eller annan oriktighet, har han att, så fort ske kan, därom skriftligen framställa anmärkning till landskamreraren i länet.

Förberedande åtgärder för fastighetsprövningsnämndernas verksamhet.

29 §.

1 mom. Sedan fastighetslängderna med tillhörande handlingar blivit tillgängliga för landskamreraren, skall denne ingående granska längderna ävensom de hos berednings- och fastighetstaxeringsnämnderna förda protokollen samt därefter hos fastighetsprövningsnämnden framställa yrkande om de åtgärder, som erfordras för åstadkommande av en jämn och likformig fastighetstaxering. Landskamreraren har jämväl att sörja för införskaffandet av erforderliga yttranden över de hos nämnden anförda besvären samt att åvägabringa för besvärens prövning eljest erforderlig utredning.

Vid granskningsarbetet må landskamreraren åtnjuta nödigt biträde av, förutom vederbörande tjänstemän hos länsstyrelsen, jämväl andra personer, som av honom tillkallas. Då i visst taxeringsärende utredning genom särskild sakkunnig anses erforderlig, bör landskamreraren föranstalta därom.

2 mom. Länsstyrelsen äger, där så anses erforderligt, kalla ordförande eller ledamot i fastighetstaxeringsnämnd i länet eller andra i fastighetsvärdering kunniga och erfarna personer att under landskamrerarens granskningsarbete eller vid sammanträde med fastighetsprövningsnämnden infinna sig för upplysningars meddelande. För enahanda ändamål må länsstyrelsen inkalla jämväl ledamot av fastighetsprövningsnämnden före nämndens sammanträde.

30 §.

Med ledning av de i 24 § 2 mom. andra stycket omförmälda handlingarna verkställs i den ordning, Kungl. Maj:t förordnar, undersökning för utrönande, huruvida vid taxeringen av jordbruksfastigheter å landsbygden jämnhet och likformighet de olika länen emellan blivit uppnådd. Resultatet av undersökningen meddelas landskamrerarna senast den 30 april 1928.

Ovannämnda handlingar skola tillhandahållas kammarrätten senast den 30 april 1929.

Fastighetsprövningsnämndernas verksamhet.

31 §.

1 mom. Fastighetsprövningsnämnd granskar fastighetstaxeringarna inom sitt distrikt samt beslutar över anförda besvär och gjorda framställningar i anledning av fastighetstaxeringsnämndernas beslut.

2 mom. I län sammanträder fastighetsprövningsnämnd på länsstyrelsens kallelse i residensstaden å tid, som länsstyrelsen bestämmer sålunda, att nämndens arbeten må vara avslutade senast den 20 juni 1928.

Om tid och ställe för sammanträden med Stockholms stads prövningsnämnd stadgas i 40 § andra stycket taxeringsförordningen.

32 §.

Alla beslut av fastighetsprövningsnämnden skola upptagas i nämndens protokoll. Taxering, som till följd av nämndens beslut tillkommit eller blivit fastställt annorlunda än fastighetstaxeringsnämnden bestämt, skall antecknas i vederbörande fastighetslängd och jämväl upptagas i särskild längd (*ändringslängd*), däruti de protokollsparagrafer, som innehålla dylika beslut, böra angivas.

Vederbörande protokollförare åligger att med sin underskrift å såväl fastighetslängderna som ändringslängden vitsorda enligt fastighetsprövningsnämndens beslut införda ändringar eller gjorda tillägg.

33 §.

1 mom. Fastighetsprövningsnämndens ändringslängder skola senast den 15 juli 1928 genom länsstyrelsens försorg översändas till vederbörande häradskrivare och magistrat, vilka ombesörja, att de av fastighetsprövningsnämnden beslutade taxeringarna varda införda i häradsskrivarens och stadens exemplar av fastighetslängderna.

Efter kronouppbördens avslutande och senast den 16 december 1928 skola ändringslängderna återställas till länsstyrelsen av vederbörande häradsskrivare och magistrat.

2 mom. Likaledes senast den 15 juli 1928 skall länsstyrelsen låta tillställa vederbörande kommunalstämmas ordförande samt vederbörande stadsstyrelse avskrifter av fastighetsprövningsnämndens ändringslängder, i vad dessa angå varje särskild landskommun och till fögderi hörande stad. Dessa avskrifter skola utan dröjsmål offentligen framläggas under viss tid av minst fjorton dagar, varom kungörelse bör på vanligt sätt ofördröjligen utfärdas.

I stad med magistrat skola genom magistratens försorg avskrifter av ändringslängderna, såvitt staden rör, i samma ordning offentligen framläggas.

Efter framläggandet skola avskrifterna behörigen förvaras, till dess desamma, på sätt i 29 § 2 mom. taxeringsförordningen stadgas, överlämnas till ordföranden i påföljande årets taxeringsnämnd.

Gemensamma bestämmelser rörande beskattningsnämndernas verksamhet.

34 §.

Länsstyrelsen har att vaka över att taxeringsarbetet ordnas och bedrives ändamålsenligt. Landskamreraren äger närvara vid sammanträde med beredningsnämnd och fastighetstaxeringsnämnd inom länet och därunder deltaga i överläggningarna men ej i besluten.

35 §.

Uppstå skiljaktiga meningar inom beskattningsnämnd och måste till följd därav omröstning anställas, skall denna vara öppen och den mening bliva gällande, vilken flertalet biträtt, eller, om rösterna utfalla lika, den som länder till den skattskyldiges förmån. Kan denna grund ej tillämpas, gälle den mening, som biträdades av ordföranden, även där denne eljest ej må deltaga i besluten.

Om fullföljd av talan.

36 §.

Skattskyldig, som är missnöjd med beslut av fastighetstaxeringsnämnd, i vad hans fastighet rör, så ock vederbörande kommun, municipalsamhälle, vägstyrelse och landsting, som icke åtnöjes med fastighetstaxeringsnämndens beslut, må däri söka ändring hos fastighetsprövningsnämnden genom besvär, vilka, skriftligen avfattade, skola, vid påföljd att besvären eljest icke varda upptagna till prövning, ingivas i länen till länsstyrelsen före klockan tolv på dagen den 15 maj 1928 och i Stockholm till överståthållarämbetet före klockan tolv på dagen den 31 augusti 1928.

Finns *i stad* två eller flera territoriella församlingar, vilka var för sig äga enligt kyrkostämmas beslut av sina medlemmar uttaga särskilda på bevillningen grundade avgifter, tillkommer sådan församling samma besvärsmätt som kommun. Detsamma gäller beträffande församling *på landet* eller skoldistrikt, där församlingens eller skoldistriktets område icke sammanfaller med kommuns område.

37 §.

1 mom. Över beslut av fastighetsprövningsnämnd må besvär anföras hos kammarrätten av landskamreraren ävensom, i den mån 36 § stadgar, av

vederbörande kommun, församling, skoldistrikt, municipalsamhälle, vägstyrelse och landsting.

Skattskyldig må över fastighetsprövningsnämnds beslut, i vad hans fastighet rör, anföra besvär i följande fall:

a) om han hos fastighetsprövningsnämnden inom föreskriven tid överklagat fastighetstaxeringsnämndens beslut och hans talan därstädes icke bifallits; samt

b) om fastighetsprövningsnämnden ändrat den av fastighetstaxeringsnämnden verkställda taxeringen, utan att sådan ändring påyrkats av klaganden.

I det under *a)* omnämnda fallet må besvären dock innefatta endast fullföljande helt eller delvis av yrkande, som klaganden framställt hos fastighetsprövningsnämnden.

I det under *b)* omnämnda fallet må talan icke innefatta längre gående yrkande än taxeringens bestämmande i enlighet med fastighetsprövningsnämndens beslut.

Besvären ställas till kammarrätten och skola före klockan tolv på sista helgfria dagen i december månad år 1928, vid påföljd, om den tid försittes, att besvären icke varda upptagna till prövning, ingivas till länsstyrelsen i det län, där taxeringen ägt rum; dock må icke den omständigheten, att besvären i stället för till sistnämnda myndighet ingivits eller insänts till kammarrätten, utgöra hinder för deras upptagande till prövning, därest besvären dit inkommit före utgången av den här ovan stadgade besvärstid. I sådant fall skola besvären av kammarrätten omedelbart överlämnas till vederbörande länsstyrelse för vidare behandling.

2 mom. Inkomna besvär skola av länsstyrelsen handläggas i enlighet med föreskrifterna i 49 § 2 mom. taxeringsförordningen, och böra besvärshandlingarna vara till kammarrätten inkomna före utgången av april månad år 1929.

38 §.

Den som icke åtnöjes med kammarrättens utslag i mål rörande taxering av fast egendom för år 1928 äger att, utom i fall som i andra stycket här nedan stadgas, däri hos Kungl. Maj:t söka ändring genom besvär, vilka, vid påföljd att besvären eljest icke varda upptagna till prövning, skola före klockan tolv å sextionde dagen efter den, då klaganden av utslaget erhållit del, eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag ingivas till finansdepartementet tillika med bevis om dagen för utslagets delfående.

Över utslag av kammarrätten rörande tillämpning av 3—9 §§ förordningen om allmän fastighetstaxering år 1928 må klagan icke föras.

Om kostnader för taxeringsarbetet.

39 §.

1 mom. Ersättning åt ordförandena i berednings- och fastighetstaxeringsnämnderna samt de av länsstyrelsen förordnade ledamöterna i fastighetstaxe-

ringsnämnderna, arvoden för protokolls- och längdföringen hos fastighetsprövningsnämnden ävensom gottgörelse för det i samband med taxeringsförrättningarna lämnade biträde av städernas tjänstemän bestridas av statsmedel.

2 mom. Det åligger länsstyrelsen att i länen senast den 15 maj 1928 och i Stockholm senast den 20 juli 1928 till Kungl. Maj:t inkomma med yttrande angående den ersättning, som för bestyr med taxeringsarbetet anses böra tillkomma en var av de personer inom länet, vilka enligt bestämmelserna i 1 mom. äro därtill berättigade; skolande därvid jämväl angivas de grunder, som varit bestämmande vid ersättningens beräkande.

Efter prövning av vad sålunda föreslagits bestämmer Kungl. Maj:t, huru mycket av tillgängliga medel skall ställas till varje fastighetsprövningsnämnds förfogande. Sålunda anvisat belopp äger fastighetsprövningsnämnden efter förslag av länsstyrelsen fördela emellan de till ersättning berättigade.

Vid ersättningarnas fördelning bör fästas avseende på den för de särskilda uppdragens utförande erforderliga skicklighet, tid och arbete.

3 mom. Till gäldande av förut icke omförmälda, av fastighetsprövningsnämnds arbeten föranledda utgifter, såsom ersättning åt i 12 § omförmäld tjänsteman, ersättning för biträde åt landskamreraren vid förberedande göromål, nödiga tryckningskostnader samt gottgörelse för upppassning hos fastighetsprövningsnämnden, äger varje fastighetsprövningsnämnd efter förslag av länsstyrelsen använda erforderligt belopp.

4 mom. Angående de av fastighetsprövningsnämnden enligt 2 och 3 mom. beviljade beloppen och dessas fördelning bör till länsstyrelsen avlåtas särskilt utdrag av nämndens protokoll, varefter beloppen i vanlig ordning utbetalas och med bifogande av protokollsutdraget i kronoräkenskaperna redovisas.

5 mom. Av kommun valda ledamöter i berednings- och fastighetstaxeringsnämnd äga, därest sådant beslutas av vederbörande kommunalstämma eller, där kommunalfullmäktige finnas, av dessa eller i stad av stadsfullmäktige eller, där stadsfullmäktige ej finnas, av allmän rådstuga, att av kommunens medel åtnjuta dels traktamentsersättning under såväl sammanträdes- som resedagar med högst sju kronor om dagen, dels ock, då de icke äro bosatta å den ort, där nämnden sammanträder, samt då skjuts, järnväg eller ångfartyg får resa till och från sammanträdesorten verkligen begagnats, resekostnadsersättning med högst lega för skjuts efter en häst eller för båt-skjuts eller utgift för andra klass å järnväg eller för salongsplats å ångfartyg.

De av landstinget utsedda ledamöterna i fastighetstaxeringsnämnd äga för sin inställelse vid taxeringsnämndens sammanträden och det i 17 § omförmälda sammanträde inför länsstyrelsen åtnjuta ersättning av landstingets medel efter de i föregående stycke angivna grunder, dock att traktamentsersättningen, om landstinget så beslutar, må utgå med högst 15 kronor om dagen.

6 mom. Ledamöterna i fastighetsprövningsnämnd, sakkunnigt biträde hos

berednings-, fastighetstaxerings- eller fastighetsprövningsnämnd, de av länsstyrelsen eller efter länsstyrelsens bemyndigande till de i 17 § och 25 § 2 mom. omförmälda sammanträden särskilt inkallade personer samt de ordförande i beredningsnämnd och ordförande eller ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd, som på länsstyrelsens kallelse inställt sig antingen till sådant sammanträde, som i 17 § omförmäles, eller före eller under fastighetsprövningsnämndens sammanträde för upplysningars meddelande, äga åtnjuta, om de äro bosatta å annan ort än sammanträdesorten, traktamentsersättning under såväl sammanträdes- som resedagar med nitton kronor om dagen och övrig ersättning för resekostnaderna enligt vad som på grund av allmänna resereglementet utgår till nämndeman samt, om de äro bosatta å sammanträdesorten, traktamentsersättning med femton kronor om dagen. Ersättning efter ovannämnda grunder tillkommer jämväl ledamot i fastighetsprövningsnämnd, som efter kallelse av ordföranden inställt sig för att deltaga i protokollsjustering, ävensom sakkunnig, som inställt sig för att biträda landskamrerare.

Om sakkunnig för sitt biträde åt beskattningsnämnd eller åt landskamrerare måst verkställa mera omfattande utredning eller undersökning, ankommer på länsstyrelsen att bestämma den särskilda gottgörelse, som härför må till honom utgå.

7 mom. Hjäradsskrivare äga att för de avskrifter av fastighetslängderna, som det enligt 28 § 1 mom. åligger dem att avlämna, undfå ersättning enligt grunder, som fastställas av Kungl. Maj:t.

8 mom. De belopp, som utgå enligt 6 och 7 mom., böra, utan sammanblandning med de i föregående moment omförmälda taxeringskostnaderna, utbetalas av länsstyrelsen efter granskning av därå ingivna rekvisitioner.

Särskilda föreskrifter.

40 §.

Bestämmelserna i 9 §, 15 § 1 mom. tredje stycket samt 3 och 4 mom., 17 §, 28 § första och andra styckena, 34, 35 och 37 §§, 42 § andra, tredje och fjärde styckena, 44 § första stycket första punkten, 44 § andra och tredje styckena, 46, 50, 51, 52, 55, 56, 57 och 58 §§, 59 § 1 och 2 mom. samt 61 och 63 §§ taxeringsförordningen skola i tillämpliga delar lända till efter rättelse, därvid skall iakttagas, att vad som är sagt om taxeringsnämnd skall hava tillämpning i fråga om beredningsnämnd och fastighetstaxeringsnämnd och vad som föreskrives för prövningsnämnd skall hava avseende å fastighetsprövningsnämnd.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i svensk författningssamling.

Bilaga 6.

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910 (nr 117) om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

Häri genom förordnas, att stadgandet i 11 § 2:o a) i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering skall upphöra att gälla, att till 11 § i samma förordning skall såsom sista stycke fogas ett nytt stycke av nedan intagna lydelse, att 23 § 1 mom. samt 51 och 52 §§ i samma förordning skola erhålla nedannämnda ändrade lydelse, att över 51 § i dess ändrade lydelse skall införas nedan angivna rubrik, att nuvarande rubrik över 51 § skall med nedan angivna ändrade nummerbeteckning införas över 52 § i dess ändrade lydelse, samt att till 54 § skall fogas nedan omförmälda 10 mom.

11 §.

Styrelse för inländsk brandförsäkringsanstalt eller syssloman för utländsk sådan anstalt är skyldig att efter anmaning lämna uppgift rörande försäkringsvärdet å byggnad, som är hos anstalten försäkrad mot brandskada.

23 §.

1 mom. Granskning — — — bearbetning.

Efter taxeringsårets — — — förstöras, där ej Kungl. Maj:ts annorlunda föreskriver.

Vad — — — stycket.

3:o) *Särskild sammansättning av kammarrätten vid handläggning av mål angående taxering av fast egendom.*

51 §.

1 mom. Vid handläggning i kammarrätten av mål angående taxering av fast egendom skola deltaga tre av rättens ordinarie ledamöter, av vilka en efter Kungl. Maj:ts förordnande skall föra ordet, samt två av de särskilda ledamöter, om vilka i 2 mom. förmäles; dock må utelämnas av en av de särskilda ledamöterna icke hindra måls avgörande, därest av övriga ledamöter tre äro om slutet ense.

2 mom. Kungl. Maj:t har att första gången för tiden intill utgången av år 1933 och därefter för fem år i sänder förordna sex i fastighetsvärdering kunniga män med god kännedom om fastighetsförhållandena i allmänhet att efter kallelse inträda såsom ledamöter i kammarrätten vid handläggning av mål, som i 1 mom. avses. Av dessa personer skola två äga särskild sakkunskap i avseende å värdering av skogsmark och växande skog, två i avseende å värdering av jordbruksfastighet i övrigt och två i avseende å värdering av annan fastighet. Avgår sådan person under perioden, förordnar Kungl. Maj:t annan person i hans ställe för återstående tiden.

Vad i 52 § 5 mom. är stadgat skall hava motsvarande tillämpning be-
träffande här avsedda ledamöter i kammarrätten.

3 mom. Kungl. Maj:t äger meddela närmare föreskrifter angående inkallande av de i 2 mom. nämnda ledamöter till tjänstgöring i kammarrätten samt angående ordnandet av kammarrättens arbete med handläggning av mål angående taxering av fast egendom och därmed sammanhängande frågor.

4:o) Allmänna föreskrifter.

52 §.

1 mom. — — — — —.

2 mom. — — — — —.

3 mom. — — — — —.

4 mom. — — — — —.

5 mom. Medlem i beskattningsnämnd skall vara svensk medborgare.

Ej må dylikt uppdrag utövas av den, som är omyndig eller försatt i konkurstillstånd, ej heller av den, som är förklarad ovärdig att i rikets tjänst vidare nyttjas eller som eljest på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller som genom utslag, vilket ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till dylik straffpåföljd eller som är ställd under framtiden för brott, vilket kan medföra sådan påföljd, eller som är förklarad ovärdig att föra annans talan inför rätta.

54 §.

10 mom. I 51 § 2 mom. omförmäld ledamot av kammarrätten åtnjuter för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, arvode med tjugufyra kronor om dagen, om han är bosatt i Stockholm, och eljest med trettiotvå kronor om dagen ävensom, i förekommande fall, för resedagar rese- och traktamentsersättning enligt allmänna resereglementet, dock att, om sådan ledamot är statstjänsteman, han skall utöver ersättning för avlöningsförmåner, som han får avstå under tjänstledighet för ifrågavarande uppdrag, åtnjuta arvode, som bestämmes av Kungl. Maj:t.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1928, dock att 51 § i dess ändrade lydelse icke skall äga tillämpning i mål rörande taxering, som verkställts före nämnda dag.

Förslag

till

Förordning angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda kommuner.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Kommunområde, som är av skatt synnerligen betungat, må kunna under de villkor och i den utsträckning, här nedan stadgas, efter prövning av Kungl. Maj:t erhålla understöd av för ändamålet avsedda medel.

Med kommunområde förstås i denna förordning dels kommun, dels församling eller skoldistrikt, dels ock del av kommun, därest densamma ingår i församling eller skoldistrikt, som omfattar även annan kommun eller del av annan kommun.

Ansökning om understöd skall göras av kommunen, dock att, där församling eller skoldistrikt ej sammanfaller med kommun, ansökningen må göras även av församlingen eller skoldistriktet.

2 §.

1 mom. För att understöd skall kunna erhållas erfordras:

a) att den kommunalskatt, den landstingsskatt och den vägs katt, som vederbörande kommun, församling och skoldistrikt ävensom landsting och väghållningsdistrikt under det löpande året beslutat till uttaxering, skola tillhoppa hava föranlett så högt skattetryck, att detta, beräknat på sätt i 3 § sägs, överstiger tio kronor för etthundra kronor beskattningsbar inkomst, varjämte det skattetryck, som, på enahanda sätt beräknat, föranletts av de under det löpande och de två nästföregående åren beslutade uttaxeringar, skall i medeltal för dessa tre år likaledes överstiga tio kronor för etthundra kronor beskattningsbar inkomst;

b) att de utgifter för kommunområdets kyrko-, folkskole-, fattigvårds- och barnavårdsväsen, för vilkas bestridande uttaxering beslutats under det löpande året, skola motsvara ett skattetryck av mer än fem kronor 50 öre för etthundra kronor beskattningsbar inkomst; samt

c) att beslut i laga ordning fattats, att uppbörd av minst hälften utav den under det löpande året beslutade kommunalskatten skall verkställas tidigast efter utgången av juni månad påföljande år; skolande, därest uppbörd verkställs av skilda uppbördsmyndigheter för av kommunalstämma och av kyrkostämma beslutade utskylder, berörda villkor gälla för vardera uppbörden.

2 mom. Om synnerliga skäl därtill äro, må stad så ock annat kommunområde, ändock att det ej uppfyller de i 1 mom. b) och c) angivna betingelser, kunna erhålla understöd, därest för kommunområdets vidkommande ett varaktigt synnerligen högt skattetryck föranletts därav, att den beskattningsbara inkomsten är väsentligt lägre än i andra liknande kommunområden, eller därav, att de allmänna ekonomiska förhållandena i kommunområdet undergått en avsevärd försämring.

3 §.

Vid beräkning av det i 2 § 1 mom. a) angivna skattetryck skall iakttagas följande:

a) Kommunalskatten upptages till det belopp, som uttaxerats för etthundra kronor beskattningsbar inkomst, med de jämkningar, som kunna föranledas av föreskrifterna under b) och c) här nedan, medan landstingsskatten upptages till det för etthundra kronor beskattningsbar inkomst uttaxerade beloppet och vägskatten till sex och två tredjedelar gånger det belopp, som uttaxerats för varje mot inkomst svarande vägfyck.

b) Har vederbörande kommun, församling eller skoldistrikt icke eller endast delvis begagnat dem tillkommande rätt att såsom tillskott till täckande av utgifter använda skogsaccismedel, eller hava för sådant ändamål icke använts därför eljest tillgängliga inkomster, skall endast den uttaxering tagas i beräkning, som skulle erfordrats, därest nämnda tillgångar kommit till dylik användning.

c) Ingår bland kommunens, församlingens eller skoldistriktets utgifter ränta eller amortering å lån för annat ändamål än kyrko-, folkskole-, fattigvårds-, barnavårds- eller sundhetsväsen, skall allenast den uttaxering beräknas, som skulle hava erfordrats, därest räntan eller amorteringen icke medräknats vid uttaxeringens bestämmande.

4 §.

1 mom. Understöd, som i 2 § 1 mom. avses, må icke i något fall utgå med högre belopp än som erfordras för att skattetrycket må kunna, till den del det föranletts av de under det löpande året beslutade utgifter för kommunområdets kyrko-, folkskole-, fattigvårds- och barnavårdsväsen, nedbringas så mycket, att skattetrycket för angivna ändamål, beräknat för etthundra kronor beskattningsbar inkomst, kommer att utgöra det i 2 § 1 mom. b) angivna belopp av fem kronor 50 öre.

Med iakttagande av vad nu stadgats skall angående tilldelning av understöd, som nu avses, gälla följande:

a) understödet utgår, därest ej bestämmelserna i b) och c) här nedan annat föranleda, med det belopp, som erfordras för att skattetrycket, beräknat för etthundra kronor beskattningsbar inkomst, må kunna lättas med

30	procent	i	den	mån	det	överstiger	10	men	icke	12	kronor,
40	»	»	»	»	»	»	12	»	»	14	» och
50	»	»	»	»	»	»	14	kronor;			

b) kan det höga skattetrycket anses hava väsentligen förorsakats därav, att fastigheterna inom kommunområdet taxerats förhållandevis lägre än vad i allmänhet i sådant hänseende gäller, eller att vederbörande kommun, församling eller skoldistrikt under det löpande året eller något av de två nästföregående åren vidtagit med avsevärda utgifter förenade anstalter, vilka icke varit av trängande behov påkallade, eller beslutat uttaxering för täckande av utgifter, vilka enligt normal hushållning i stället bort bestridas med lånemedel eller eljest annorledes än med uttaxerade medel,

eller finner Kungl. Maj:t eljest särskilda skäl därtill föranleda,

må ansökan om understöd avslås eller ock understödet nedsättas till lägre belopp än i a) sägs;

c) på Kungl. Maj:t ankommer att, där särskilda skäl därtill äro, med den begränsning, varom stadgas i 4 mom. här nedan, bevilja högre understöd än i a) sägs.

2 mom. Understöd, som avses i 2 § 2 mom., bestämmes, under iakttagande av vad som stadgas i 4 mom. här nedan, efter ty kan prövas skäligt.

3 mom. Vid bestämmande av understöds belopp skall i förekommande fall hänsyn tagas till kommuns, församlings eller skoldistrikts beredvillighet att medverka till ändring i kommunal eller ecklesiastik indelning eller till bildande av kommunal- eller fattigvårdsförbund med syfte att vinna minskning i utgifterna.

4 mom. Det belopp, varmed understöd, som avses i denna förordning, på grund av bestämmelserna i 2 § 2 mom. samt 1 mom. c) här ovan sammanlagt överstiga de enligt reglerna i 1 mom. a) och b) utgående belopp, må för varje år sammanlagt icke uppgå till mer än tre miljoner kronor.

5 §.

Understöd, som avses i 2 § 1 mom., skall vid uppörd, varom i 2 § 1 mom. c) förmäles, genom avkortning å därvid förfallande skattebelopp tillgodokomma de skattskyldiga efter storleken av vars och ens kommunalskatt.

Överstiger avkortningsbelopp vad den skattskyldige vid ovannämnda uppörd har att erlægga, tillfaller det överskjutande beloppet den kommun, den församling eller det skoldistrikt, som gjort ansökning om understödet. På samma sätt förfares, därest kommunområde sammanfaller med kommun, församling, skoldistrikt eller municipalsamhälle, med understöd, som icke överstiger 50 öre för etthundra kronor inkomst.

Beträffande understöd, som avses i 2 § 2 mom., förordnar Kungl. Maj:t, huru understödet skall komma vederbörande skattskyldiga till godo.

6 §.

Erhåller kommunområde understöd enligt denna förordning, åligger det den kommun, den församling och det skoldistrikt, som sammanfaller med kommunområdet eller varav kommunområdet utgör en del,

att, efter Kungl. Maj:ts bestämmande, upprätta sina räkenskaper i anslutning till särskilda av Kungl. Maj:t fastställda eller godkända formulär;

att på anfordran utan dröjsmål till finansdepartementet insända utdrag av räkenskaperna för det år, på grund av vars utgifts- och inkomststater understödet beräknats, ävensom av övriga handlingar, som kunna tjäna till att bedöma kommunens, församlingens eller skoldistriktets ekonomiska ställning, och att i övrigt tillhandagå med upplysningar; samt

att alltid hålla sina handlingar tillgängliga för den granskning, som från statens sida må ifrågakomma.

7 §.

Vad i denna förordning stadgats om kommun och kommunalskatt gäller i förekommande fall jämväl municipalsamhälle och municipalskatt.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1928. Genom densamma upphäves förordningen den 29 juni 1921 (nr 411) angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda landskommuner, dock att sistnämnda förordning skall tillämpas beträffande understöd, som beviljas på grund av uttaxering, som beslutats under år 1927.
